	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		C.3.1

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Podstawy pedagogiki specjalnej
Punkty ECTS	4
Rodzaj zajęć	obieralny
Moduł/specjalizacja	Podstawy terapii pedagogicznej
Język, w którym prowadzone są zajęcia	Polski
Rok studiów	I
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Anna Lis-Zaldivar

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Wykłady	30/18	I/1	4
Ćwiczenia	30/18	I/1	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Uzyskanie statusu studenta AJP.

4. Cele kształcenia

<p>C1 wyposażenie w interdyscyplinarną wiedzę pozwalającą na rozumienie specyfiki dzieci z niepełnosprawnościami oraz wspierających systemów w edukacji;</p> <p>C2 kształtowanie specjalistycznych umiejętności niezbędnych do pracy z dzieckiem/ uczniem z niepełnosprawnościami;</p> <p>C3 kształtowanie samodzielności w zdobywaniu wiedzy wraz ze świadomością konieczności stałego doskonalenia zawodowego.</p>
--

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student/ka zna miejsce pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z innymi dziedzinami nauk (społecznymi, humanistycznymi, medycznymi, nauk o zdrowiu), zakresy pedagogiki specjalnej, zna system kształcenia specjalnego	K_W03 K_W04 K_W10

W_02	Student/ka zna koncepcje rehabilitacji oraz terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz merytoryczne podstawy prowadzenia zajęć	K_W05 K_W12
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Student/ka potrafi wykorzystywać wiedzę z pedagogiki specjalnej celem rozpoznawania wyzwań edukacyjnych dzieci/ uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz interpretacji zjawisk społeczno-edukacyjnych	K_U01 K_U02
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student/ka jest gotów/a do ciągłego doskonalenia swojej wiedzy merytorycznej	K_K09

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Miejsce pedagogiki specjalnej w nauce, jej powiązania z innymi dziedzinami nauk. Rys historyczny. Współczesne wyzwania pedagogiki specjalnej,	2	1
W2	Modele niepełnosprawności: medyczny, społeczny i ich implikacje.	2	1
W3	Postawy rodziców wobec niepełnosprawności dziecka.	2	1
W4	Niepełnosprawność intelektualna- specyfika rozwojowa dzieci/ uczniów i funkcjonalna.	2	1
W5	Niepełnosprawność zmysłowa- słuchowa: uwarunkowania, specyfika rozwojowa dzieci/ uczniów i wynikające z niej specjalne potrzeby edukacyjne.	2	1
W6	Niepełnosprawność zmysłowa- wzrokowa: uwarunkowania, specyfika rozwojowa dzieci/ uczniów i wynikające z niej specjalne potrzeby edukacyjne.	2	1
W7	Niepełnosprawność ruchowa i wynikające z niej specjalne potrzeby edukacyjne.	2	1
W8	Organizacja systemu i procesu kształcenia dzieci/ uczniów z niepełnosprawnościami, ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Zasady wyrównywania szans edukacyjnych. System kształcenia pedagogów specjalnych.	2	1
W9	Podstawy, cele, założenia diagnozy stosowanej w pedagogice specjalnej. Procedury badań diagnostycznych.	2	1
W10	Wybrane metody diagnostyczne wykorzystywane w ocenie funkcjonowania edukacyjnego, fizycznego, społecznego dzieci/ uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz czynników środowiskowych.	2	1
W11	Projektowanie działań edukacyjnych ukierunkowanych na wspieranie rozwoju uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym dzieci szczególnie uzdolnionych.	4	3
W12	Niepełnosprawność osób dorosłych, instytucjonalne, poza instytucjonalne formy wsparcia. Rola rodziny w wspieraniu dorosłych osób z niepełnosprawnością. Aktywność zawodowa, kulturalna, sportowa. Samotność i przemoc wobec dorosłych osób z niepełnosprawnością. Działania profilaktyczne w rodzinie i szkole ukierunkowane na	4	3

	przeciwdziałanie patologicznym zachowaniom wobec dorosłych osób z niepełnosprawnością.		
W13	Zaliczenie	2	2
	Razem liczba godzin wykładów	30	18

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Historia i współczesne dylematy, wyzwania pedagogiki specjalnej.	2	1
C2	Rodzina z dzieckiem/ uczniem z niepełnosprawnością. Wspieranie-rozwiązania systemowe, indywidualne, niekonwencjonalne.	4	1
C3	Problemy dzieci/ uczniów/osób dorosłych z różnymi niepełnosprawnościami i ich przewyciężanie w różnych okresach życia.	2	1
C4	Organizacja systemu i procesu kształcenia dzieci/ uczniów z niepełnosprawnościami, ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi na świecie.	2	2
C5	Dydaktyka specjalna.	2	1
C6	Dziecko/uczeń ze zróżnicowanymi specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w przedszkolu lub szkole. Wspieranie rozwoju- ogólne zasady	4	2
C7	Dziecko/uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w zakresie niepełnosprawności intelektualnej, spektrum autyzmu, zagrożeniem niedostosowania społecznego w przedszkolu lub szkole. Wspieranie rozwoju- indywidualizacja procesu wsparcia. Analiza przypadków.	4	3
C8	Dziecko/uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w zakresie niepełnosprawności sensorycznej w przedszkolu lub szkole. Wspieranie rozwoju- indywidualizacja procesu wsparcia. Analiza przypadków.	4	3
C9	Projektowanie zajęć edukacyjnych, wspierających również niestandardowych dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.	4	3
C10	Zaliczenie	2	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	Wykład informacyjny, problemowy	Projektor, tablica, filmy
Ćwiczenia	Elementu wykładu, wyjaśnienie, metody aktywizujące	Projektor, tablica, filmy, materiały źródłowe

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)

Wykład	F1 sprawdzian „wejściówka”	P1 Egzamin
Ćwiczenia	F2 obserwacja, aktywność F5 ćwiczenia praktyczne	P2 kolokwium P3 ocena podsumowująca uzyskana na podstawie ocen formujących uzyskanych w semestrze.

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia			
	F1	P1	F2	F5	P2	P3
W_01	X	X	X	X	X	X
W_02	X	X	X	X	X	X
U_01		X	X	X	X	X
K_01	X	X	X	X	X	X

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Ocena 5- dowodzi, że student/-ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami, kompetencjami wynikającymi z efektów kształcenia na poziomie w pełni odpowiadającym założeniom lub ponadprzeciętnym.
Ocena 4- dowodzi, że student/-ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami, kompetencjami wynikającymi z efektów kształcenia na poziomie wystarczająco zgodnym z przyjętymi założeniami.
Ocena 3- dowodzi, że student/-ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami, kompetencjami wynikającymi z efektów kształcenia na poziomie nie w pełni odpowiadającym przyjętym założeniom.

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):


Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	60	36
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	15	34
Przygotowanie do zajęć	17	20
Przygotowanie do zaliczenia przedmiotu	8	10
suma godzin:	100	100
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	4	4

12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Anderson McKendry, L. (2024). Dzieci z zaburzeniami integracji sensorycznej. Warszawa: Impuls Oficyna Wydawnicza.2. Baker J., Trening umiejętności społecznych dla dzieci i młodzieży z zespołem Aspergera, z trudnościami w komunikacji i kontaktach społecznych, PWZL 2022.3. Dykcik, W. (2005). Pedagogika specjalna. Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.4. Chrzanowska, I. (2021). Pedagogiką specjalna. Od tradycji do współczesności. Kraków: Impuls.5. Głodkowska J., Dydaktyka specjalna, PZWL 2017.6. Obuchowska, I. (2005). Dziecko niepełnosprawne w rodzinie. Warszawa: WSiP.7. Supek, K. (2024). Uczniowie ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Warszawa: Harmonia.8. Zając P., Niezbędnik pedagoga specjalnego, PZWL 2023.
<p>Literatura zalecana / fakultatywna:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Barnes, C., Mercer, G. (2008). Niepełnosprawność. Warszawa: Sic!2. Dyskursy pedagogiki specjalnej, różne roczniki.3. Grandin T., Autyzm i problemy natury sensorycznej, PZWL.4. Krause, A. (2010). Współczesne paradygmaty pedagogiki specjalnej. Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls.5. Pedagogika specjalna : podręcznik akademicki. 1 / Deborah Deutsch Smith ; red. nauk. Anna Firkowska-Mankiewicz, Grzegorz Szumski ; [tł. Tomasz Hołówka, Andrzej P. Zakrzewski, Impuls, 2011.6. Siemiątkowska-Sujka J., Teoria autyzmu bez kar i nagród, PWZL 2025.7. Wyczesany J., Dydaktyka specjalna. Wybrane zagadnienia, PWZL 2014.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Anna Lis-Zaldivar
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	alis-zaldivar@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		C.3.1

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Teoria i praktyka edukacji specjalnej
Punkty ECTS	4
Rodzaj zajęć	obieralny
Moduł/specjalizacja	Podstawy terapii pedagogicznej
Język, w którym prowadzone są zajęcia	Polski
Rok studiów	I
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Anna Lis-Zaldivar

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Wykłady	30/18	I/1	4
Ćwiczenia	30/18	I/1	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Uzyskanie statusu studenta AJP.

4. Cele kształcenia

<p>C1 wyposażenie w interdyscyplinarną wiedzę pozwalającą na rozumienie specyfiki dzieci z niepełnosprawnościami oraz wspierających systemów w edukacji;</p> <p>C2 kształtowanie specjalistycznych umiejętności niezbędnych do pracy z dzieckiem/ uczniem z niepełnosprawnościami;</p> <p>C3 kształtowanie samodzielności w zdobywaniu wiedzy wraz ze świadomością konieczności stałego doskonalenia zawodowego.</p>
--

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student/ka zna miejsce pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z innymi dziedzinami nauk, zakresy pedagogiki specjalnej, zna system kształcenia specjalnego	K_W03 K_W04 K_W10
W_02	Student/ka zna koncepcje rehabilitacji oraz terapii uczniów ze specjalnymi	K_W05

	potrzebami edukacyjnymi oraz merytoryczne podstawy prowadzenia zajęć	K_W12
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Student/ka potrafi wykorzystywać wiedzę z pedagogiki specjalnej celem rozpoznawania wyzwań edukacyjnych dzieci/ uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz interpretacji zjawisk społeczno-edukacyjnych	K_U01 K_U02
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student/ka jest gotów/a do ciągłego doskonalenia swojej wiedzy merytorycznej	K_K09

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Miejsce pedagogiki specjalnej w nauce, jej powiązania z innymi dziedzinami nauk. Rys historyczny. Współczesne wyzwania pedagogiki specjalnej,	2	1
W2	Modele niepełnosprawności: medyczny, społeczny i ich implikacje.	2	1
W3	Rodzina wobec niepełnosprawności dziecka. Postawy rodziców i ich modyfikowanie.	4	3
W4	Niepełnosprawność intelektualna- specyfika rozwojowa i funkcjonalna dzieci/ uczniów.	2	1
W5	Niepełnosprawność zmysłowa- słuchowa: uwarunkowania, specyfika rozwojowa dzieci/ uczniów i wynikające z niej specjalne potrzeby edukacyjne.	2	1
W6	Niepełnosprawność zmysłowa- wzrokowa: uwarunkowania, specyfika rozwojowa dzieci/ uczniów i wynikające z niej specjalne potrzeby edukacyjne.	2	1
W7	Niepełnosprawność ruchowa i wynikające z niej specjalne potrzeby edukacyjne.	2	1
W8	Choroby przewlekłe i wspieranie dzieci i uczniów w systemie edukacji.	2	1
W9	Organizacja systemu i procesu kształcenia dzieci/ uczniów z niepełnosprawnościami, ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Zasady wyrównywania szans edukacyjnych. System kształcenia pedagogów specjalnych.	2	1
W10	Podstawy, cele, założenia diagnozy stosowanej w pedagogice specjalnej. Procedury badań diagnostycznych.	2	1
W11	Wybrane metody diagnostyczne wykorzystywane w ocenie funkcjonowania edukacyjnego, fizycznego, społecznego dzieci/ uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz czynników środowiskowych.	2	1
W12	Projektowanie działań edukacyjnych ukierunkowanych na wspieranie rozwoju uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym dzieci szczególnie uzdolnionych.	4	3
W13	Zaliczenie	2	2
	Razem liczba godzin wykładów	30	18

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Historia i współczesne dylematy, wyzwania pedagogiki specjalnej. Teoria i praktyka edukacji dzieci/ uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.	2	1
C2	Rodzina z dzieckiem/ uczniem z niepełnosprawnością. Wspieranie-rozwiązania systemowe, indywidualne, niekonwencjonalne. Opracowywanie programów wsparcia.	4	1
C3	Problemy dzieci/uczniów/osób dorosłych z różnymi niepełnosprawnościami i ich przezwyciężanie w różnych okresach życia. Rozwiązania systemowe oraz indywidualne.	2	1
C4	Organizacja systemu i procesu kształcenia dzieci/ uczniów z niepełnosprawnościami, ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi na świecie.	2	2
C5	Dydaktyka specjalna.	2	1
C6	Dziecko/uczeń ze zróżnicowanymi specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w przedszkolu lub szkole. Teoria i praktyka.	4	2
C7	Dziecko/uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w zakresie niepełnosprawności intelektualnej, spektrum autyzmu, zagrożeniem niedostosowania społecznego w przedszkolu lub szkole. Teoria i praktyka. Wspieranie rozwoju- indywidualizacja procesu wsparcia. Analiza przypadków.	4	3
C8	Dziecko/uczeń ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w zakresie niepełnosprawności sensorycznej w przedszkolu lub szkole. Teoria i praktyka. Wspieranie rozwoju- indywidualizacja procesu wsparcia. Analiza przypadków.	4	3
C9	Projektowanie zajęć edukacyjnych, wspierających również niestandardowych dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.	4	3
C10	Zaliczenie	2	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	Wykład informacyjny, problemowy	Projektor, tablica, filmy
Ćwiczenia	Elementy wykładu, wyjaśnienie, metody aktywizujące	Projektor, tablica, filmy, materiały źródłowe

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykład	F1 sprawdzian „wejściówka”	P1 egzamin

Ćwiczenia	F2 obserwacja, aktywność F5 ćwiczenia praktyczne	P2 kolokwium P3 ocena podsumowująca uzyskana na podstawie ocen formujących uzyskanych w semestrze.
-----------	---	---

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia			
	F1	P1	F2	F5	P2	P3
W_01	X	X	X	X	X	X
W_02	X	X	X	X	X	X
U_01		X	X	X	X	X
K_01	X	X	X	X	X	X

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>Ocena 5- dowodzi, że student/-ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami, kompetencjami wynikającymi z efektów kształcenia na poziomie w pełni odpowiadającym założeniom lub ponadprzeciętnym.</p> <p>Ocena 4- dowodzi, że student/-ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami, kompetencjami wynikającymi z efektów kształcenia na poziomie wystarczająco zgodnym z przyjętymi założeniami.</p> <p>Ocena 3- dowodzi, że student/-ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami, kompetencjami wynikającymi z efektów kształcenia na poziomie nie w pełni odpowiadającym przyjętym założeniom.</p>

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):


Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	60	36
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	15	34
Przygotowanie do zajęć	17	20
Przygotowanie do zaliczenia przedmiotu	8	10
suma godzin:	100	100
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	4	4

12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Anderson McKendry, L. (2024). Dzieci z zaburzeniami integracji sensorycznej. Warszawa: Impuls Oficyna Wydawnicza.2. Baker J., Trening umiejętności społecznych dla dzieci i młodzieży z zespołem Aspergera, z trudnościami w komunikacji i kontaktach społecznych, PWZL 2022.3. Dykcik, W. (2005). Pedagogika specjalna. Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.4. Chrzanowska, I. (2021). Pedagogiką specjalna. Od tradycji do współczesności. Kraków: Impuls.5. Głodkowska J., Dydaktyka specjalna, PZWL 2017.6. Obuchowska, I. (2005). Dziecko niepełnosprawne w rodzinie. Warszawa: WSiP.7. Supek, K. (2024). Uczniowie ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Warszawa: Harmonia.8. Zajac P., Niezbędnik pedagoga specjalnego, PZWL 2023.
<p>Literatura zalecana / fakultatywna:</p> <ol style="list-style-type: none">1. Barnes, C., Mercer, G. (2008). Niepełnosprawność. Warszawa: Sic!2. Dyskursy pedagogiki specjalnej, różne roczniki.3. Grandin T., Autyzm i problemy natury sensorycznej, PZWL.4. Krause, A. (2010). Współczesne paradygmaty pedagogiki specjalnej. Kraków: Oficyna Wydawnicza Impuls.5. Pedagogika specjalna : podręcznik akademicki. 1 / Deborah Deutsch Smith ; red. nauk. Anna Firkowska-Mankiewicz, Grzegorz Szumski ; [tł. Tomasz Hołówka, Andrzej P. Zakrzewski, Impuls, 2011.6. Siemiątkowska-Sujka J., Teoria autyzmu bez kar i nagród, PWZL 2025.7. Wyczesany J., Dydaktyka specjalna. Wybrane zagadnienia, PWZL 2014.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Anna Lis-Zaldivar
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	alis-zaldivar@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		C3.2

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej
Punkty ECTS	3
Rodzaj zajęć	obowiązkowy
Moduł/specjalizacja	C.3. Podstawy terapii pedagogicznej
Język, w którym prowadzone są zajęcia	Język polski
Rok studiów	I
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Mgr Marta Wawrzyniak

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Wykłady	15/9	I/1	3
Ćwiczenia	15/9		

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Brak

4. Cele kształcenia

<p>CW1 Wyposażenie studenta w zakres teoretycznej wiedzy obejmujący problematykę pedagogiki korekcyjnej, jej znaczenie, obowiązujące cele, zadania, zasady, obszary, terminologię, przedmiot i podmiot oddziaływań w pracy terapeutycznej z dzieckiem z grupy ryzyka dysleksji i z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się realizowanej w placówkach edukacyjnych i terapeutycznych;</p> <p>CU2 Przygotowanie studenta do realizacji podstawowych umiejętności praktycznych w zakresie stosowania wybranych modeli pracy terapeutycznej i ich specyfiki w odniesieniu do pracy z dziećmi z grupy ryzyka dysleksji oraz do pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się.</p> <p>CK1- Kształtowanie postaw i wrażliwości studenta do zachowania się w sposób profesjonalny w oparciu o zasady etyki zawodowej podczas procesu terapii pedagogicznej w pracy z dzieckiem i uczniem.</p>
--

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie podstawy pedagogiki korekcyjnej: zna pojęcie, cele, zadania, zasady, przedmiot i podmiot oddziaływań pedagogiki korekcyjnej,	K_W39

	zasady korekcji i kompensacji jako oddziaływań terapeutycznych wobec dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się czytania, pisania oraz liczenia, zwykłe i specyficzne trudności w uczeniu się, obraz kliniczny i psychologiczny ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; miejsce ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się w polskim systemie edukacji oraz w systemach wybranych państw; postawy nauczycieli wobec ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się	
W_02	Student zna i rozumie źródła i miejsce terapii pedagogicznej i pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu; jak również zna i rozumie zakresy pedagogiki specjalnej i terapii pedagogicznej	K_W03 K_W04
W_03	Student zna i rozumie modele pracy korekcyjno-kompensacyjnej z dziećmi z grupy ryzyka dysleksji oraz z uczniami ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; rozumie aspekty współpracy z uczniami, rodzicami, nauczycielami, specjalistami oraz udzielania im wsparcia;	K_W44
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi analizować podstawy pedagogiki korekcyjnej; analizować i definiować pojęcie, cele, zadania, zasady, przedmiot i podmiot oddziaływań pedagogiki korekcyjnej; interpretować korekcję i kompensację jako oddziaływania terapeutyczne wobec dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; różnicować zwykłe i specyficzne trudności w uczeniu się; prezentować obraz kliniczny i psychologiczny ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; charakteryzować miejsce ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się w polskim systemie edukacji oraz w systemach wybranych państw; określać postawy nauczycieli wobec ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się	K_U36
U_02	Student potrafi analizować, planować i stosować modele pracy korekcyjno-kompensacyjnej z dziećmi z grupy ryzyka dysleksji oraz z uczniami ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; potrafi współpracować z uczniami, rodzicami, nauczycielami, specjalistami oraz udzielać im wsparcia;	K_U41 K_U09
U_03	Student potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej z uwzględnieniem terapii pedagogicznej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych	K_U01
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do ciągłego doskonalenia swojej wiedzy merytorycznej	K_K09
K_02	Student jest gotów do posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka	K_K01

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Geneza i rozwój terapii jako subdyscypliny pedagogicznej. Miejsce terapii pedagogicznej w naukach o wychowaniu – interdyscyplinarny charakter	3	2

	problematyki		
W2	Teoretyczne podstawy oddziaływań terapeutyczno-wychowawczych - Terapia i wychowanie – relacja terminów. Struktura procesu terapii pedagogicznej.	2	1
W3	Zwykłe i specyficzne trudności w uczeniu się w systemowym ujęciu pomocy psychopedagogicznej dziecku z zaburzeniami rozwoju i zachowania - profilaktyka, diagnoza, terapia. Instytucjonalne formy pomocy psychopedagogicznej	2	2
W4	Organizowanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej w przedszkolu i szkole. Prawodawstwo oświatowe w sprawie zaspokajania specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów	2	1
W5	Uwarunkowania efektywności terapii pedagogicznej – klasyfikacja i podział metody terapii pedagogicznej.	2	1
W6	Prawne i etyczne aspekty terapii pedagogicznej	2	1
W7	Kolokwium	2	1
	Razem liczba godzin wykładów	15	9

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Edukacja włączająca i terapia pedagogiczna szansą dla ucznia ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. a) Rozróżnienie pojęć: „wyrównywanie szans edukacyjnych”, „specjalne potrzeby edukacyjne”, „specyficzne potrzeby edukacyjne”, b) Pojęcie „trudności w uczeniu się”; c) Formy oddziaływań terapeutyczno-wychowawczych	2	1
C2	Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej: a) Pojęcie terapii pedagogicznej, jej cele, formy i zasady, podmiot/przedmiot terapii b) Płaszczyzny oddziaływań terapeutycznych c) Udział rodziców w terapii dziecka d) Podstawowe zajęcia terapeutyczne: reedukacja, ćwiczenia dydaktyczno-wyrównawcze, ćwiczenia korekcyjno-kompensacyjne; e) Czynniki warunkujące jakość i skuteczność działań terapeutycznych. f) Etapy zajęć terapeutycznych, planowanie i organizacja	2	2
C3	Diagnoza pedagogiczna a) Pojęcie i znaczenie diagnozy pedagogicznej: – Przedmiot i cechy dobrej diagnozy; – Diagnoza interdyscyplinarna i jej aspekty; – Typy diagnozy w ujęciu S. Ziemskiego; b) Podstawowe metody i techniki badawcze w metodologii pedagogicznej oraz ich zastosowanie w terapii pedagogicznej – Wybrane metody stosowane w diagnostyce w pedagogicznej (obserwacja, wywiad, rozmowa, analiza dokumentów) i zakłócenia w ich prowadzeniu. – Opór w procesie diagnostycznym w ujęciu Wysockiej	2	1

	<ul style="list-style-type: none"> – Diagnoza funkcjonalna i jej etapy postępowania – Etapy postępowania diagnostycznego; – Najważniejsze sfery do uwzględnienia w diagnozie funkcjonalnej; – Prawidłowości rozwojowe dziecka w wieku przedszkolnym <p>a) Przykładowe modele wybranych postępowań diagnostycznych: Diagnoza gotowości szkolnej; Nauczycielska diagnoza gotowości do pojęcia nauki szkolnej, E. Gruszczyk-Kolczyńska, E. Zielińska; Diagnozowanie trudności w trakcie nabywania umiejętności czytania i pisania przez terapeutę pedagogicznego w ujęciu E. Górniewicz; Diagnoza ryzyka dysleksji w w ujęciu M. Bogdanowicz</p>		
C4	<p>Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne jako pomoc psychologiczno-pedagogiczna</p> <ul style="list-style-type: none"> a. Organizowanie i realizacja zajęć korekcyjno-kompensacyjnych; b. Diagnozowanie pedagogiczne; c. Kwalifikowanie uczniów; d. Opracowanie programu; e. Przygotowanie scenariusza i konspektu; f. Konstruowanie karty terapeutycznej ucznia g. Miejsce realizacji zajęć i jego aranżacja; h. Zasady prowadzenia zajęć korekcyjno-kompensacyjnych <p>Znaczenie i zasady komunikowania się z dzieckiem w procesie terapii</p>	2	1
C5 C6	<p>Uczeń o specyficznych trudnościach w uczeniu się czytania i pisania – dysleksja rozwojowa</p> <ul style="list-style-type: none"> b) Problematyka dysleksji rozwojowej: dysleksja, dysortografia, dysgrafia, dyskalkulia; c) Etiologiczne koncepcje dysleksji d) Symptomy (objawy) ryzyka dysleksji rozwojowej w: wieku niemowlęcym, poniemowlęcym, przedszkolnym, wieku szkolnym (kl. I, kl. II-III,) w ujęciu M. Bogdanowicz e) Psychoruchowe uwarunkowania nabywania umiejętności czytania i pisania <ul style="list-style-type: none"> – trudności uwarunkowane zaburzeniami spostrzeżeń wzrokowych, słuchowych, ruchowych, lateralizacji – Budowa i funkcjonowanie analizatora wzroku, słuchu i ruchu; – Znaczenie i konsekwencje zaburzeń omawianych analizatorów w procesie edukacyjnym; – Przykładowe ćwiczenia korekcyjno-kompensacyjne usprawniające percepcję wzrokową, słuchową i motoryczną. 	4	2
C7	<p>Nauczyciel-terapeuta: współpraca z podmiotami edukacyjnymi i warsztat pracy:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Zadania terapeuty pedagogicznego b) Czynniki warunkujące jakość i skuteczność działań terapeutycznych c) Współpraca z rodzicami w realizacji pomocy terapeutycznej uczniom d) Współpraca z innymi specjalistami organizującymi pomoc 	2	1

	psychologiczno-pedagogiczną ucznia e) Alfabet terapeuty f) Warsztat terapeutyczny nauczyciela oraz kompetencje diagnostyczne, terapeutyczne i emocjonalne nauczyciela – wzorzec terapeuty		
C7	Kolokwium	1	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	M2- wykład z elementami dyskusji	Sprzęt multimedialny: monitor multimedialny, komputer, projektor,
Ćwiczenia	M5 – ćwiczenia z elementami prezentacji, analiza tekstu źródłowego, analiza artykułów z czasopism fachowych, M2 - burza mózgów, dyskusja dydaktyczna, klasyczna metoda problemowa, prezentacje, praca w grupach, mapa myśli	Sprzęt multimedialny: monitor multimedialny, komputer, projektor, muzyka terapeutyczna, artykuły papiernicze i plastyczne (np.: brystole, markery, kredki, itp.)

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykład	F2 -obserwacja podczas zajęć / aktywność	P2 – kolokwium pisemne
Ćwiczenia	F2 -obserwacja podczas zajęć / aktywność F4 – dyskusja, omówienie referatu problemowego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej	P2 – kolokwium pisemne

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia		
	F2	P2	F2	F4	P2
W_01	x	x	x	x	x
W_02	x	x	x	x	x
W_03	x	x	x	x	x
U_01		x	x	x	x
U_02		x	x	x	x
U_03		x	x	x	x
K_01		x	x	x	x
K_02		x	x	x	x

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Zaliczenie zajęć na podstawie:

- obecności na zajęciach;
- aktywnego uczestnictwa w zajęciach, wykazywania się znajomością dokonanej kwerendy literatury przedmiotu oraz realizacji zadań praktycznych (terminowe realizowanie przydzielonych zadań);
- uzyskanie pozytywnych ocen z kolokwium pisemnego z wykładów i z ćwiczeń;

Zaliczenie kolokwium pisemnego:

Zastosowanie systemu punktowego – oceny według następującej skali (wyrażone w %):

0-49% - ocena 2,0

50-59% - ocena 3,0

60-69% - ocena 3,5

70-79% - ocena 4,0

80-89% - ocena 4,5

90-100% - ocena 5,0

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się dla przedmiotu Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej

Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się dla przedmiotu Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej

Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się dla przedmiotu Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	15	17
Przygotowanie referatu problemowego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej i ćwiczeń korekcyjno-kompensacyjnych	10	10
Przygotowanie do kolokwium z ćwiczeń	10	15
Przygotowanie do kolokwium z wykładów	10	15
suma godzin:	75	75
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	3 ECTS	3ECTS

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:


1. B. Skałbiana, T. Lewandowska-Kidoń, *Terapia pedagogiczna w zarysie. Teoria. Praktyka. Refleksja*, Warszawa 2015.
2. A. Klim-Klimaszewska, *Praca z dzieckiem ryzyka dysleksji i dysgrafii*, Warszawa 2015.
3. J. Jastrząb, D. Baczała, *Pedagogika Toruńska. Wybrane zagadnienia z pedagogiki korekcyjno-kompensacyjnej. Wzorzec terapeuty*, Toruń 2011.
4. Balejko A., Zińczuk M. (red.), *Terapia pedagogiczna w teorii i praktyce*, Białystok 2006.
5. Sierankiewicz E., *Miejsce terapii pedagogicznej w naukach o wychowaniu*, [w:] *Rocznik Komisji Nauk Pedagogicznych*, TLI 1998.
6. Skorek M. E., *Terapia pedagogiczna. T.I i II*, Kraków 2004
7. Włodek – Chronowska J. (red.), *Terapia pedagogiczna*. Wyd. UJ, Kraków 1991
8. J. Mickiewicz, *Dysleksja rozwojowa podstawy diagnozy i terapii*, 2011.
9. Krasowicz-Kupis G., *Nowa psychologia dysleksji*, Warszawa 2019.
10. Wejner-Jaworska T., *Szkoła na miarę ucznia z dysleksją*, Warszawa 2020.
11. V. Florkiewicz, *Terapia pedagogiczna scenariusze zajęć*, Łódź 2003.
12. I. Czajkowska, K. Herda, *Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole*, Warszawa 1989.
13. E. Górniewicz, *Diagnozowanie trudności w czytaniu i pisaniu*, Toruń 2017.
14. K. Skarbek, I. Wrońska, *Diagnoza i wspomaganie rozwoju psychoruchowego dziecka w wieku przedszkolnym*, Kraków 2017.
15. B. Kurowska, *Dziecko ryzyka dysleksji w przedszkolu*, Kraków 2011.
16. M. Bogdanowicz, A. Adryjanek, *Uczeń z dysleksją w szkole*, Gdynia 2009.
17. D. Wosik-Kawala, T. Zubrzycka-Maciąg, *Kompetencje diagnostyczne i terapeutyczne nauczyciela*, Kraków 2013.
18. M. Skorek, *Terapia pedagogiczna tom I*, Kraków 2007.
19. A. Tanajewska, R. Naprawa, J. Stawska, *Praca z uczniami ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi*, Warszawa 2014.

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. M. Bogdanowicz, *Ryzyko dysleksji, dysgrafii i dysortografii. Skala Ryzyka Dysleksji wraz z normami dla klas I i II*, Gdynia 2012.
2. J. Mickiewicz, *Ćwiczenia ułatwiające naukę czytania i pisania dla uczniów klas młodszych*, Toruń 2008.
3. E. Jarosz, E. Wysocka, *Diagnoza psychopedagogiczna podstawowe problemy i rozwiązania*, Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa 2006;
4. M. Bogdanowicz, *Psychologia kliniczna dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1985;
5. E. Gruszczyk-Kolczyńska, E. Zielińska, *Nauczycielska diagnoza gotowości do pojęcia nauki szkolnej*, Kraków 2016.
6. A. Jegier, B. Szurowska, *Umiejętności społeczne dzieci. Kształtowanie rozwoju emocjonalno-społecznego dzieci w normie rozwojowej i dzieci ze specjalnymi potrzebami*, Warszawa 2017.
7. M. Czub, *Rozwój kompetencji społeczno-emocjonalnych dziecka (w:) Diagnoza funkcjonowania społeczno-emocjonalnego dziecka w wieku od 1,5 do 5,5*, Warszawa 2014.
8. I. Mańkowska, M. Rożyńska, *Warsztat specjalisty terapii pedagogicznej*, Gdynia 2012.
9. D. Wosik-Kawala, T. Zubrzycka-Maciąg, *Kompetencje diagnostyczne i terapeutyczne nauczyciela*, Kraków 2013.
10. A. Paszkiewicz, *Trening relaksacyjny, (w:) Skuteczna praca z wychowankiem niedostosowanym społecznie w grupie socjoterapeutycznej*, Warszawa 2017.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Marta Wawrzyniak
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	mwawrzyniak@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		C.3.3.

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Trudności w uczeniu się a niepowodzenia szkolne
Punkty ECTS	3
Rodzaj zajęć	Obowiązkowy
Moduł/specjalizacja	Podstawy terapii pedagogicznej
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	II
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	dr Joanna Ziemkowska

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
wykład	15/9	II/3	3
ćwiczenia	15/9	II/3	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Brak

4. Cele kształcenia

<p>C1 Zapoznanie studentów z pedagogicznymi problemami związanymi z trudnościami w uczeniu się, przyczynami trudności, rodzajami, sposobami pracy z dzieckiem z trudnościami w uczeniu się; zapoznanie z modelami pracy terapeutycznej i pedagogicznej,</p> <p>C2 Zapoznanie studentów z zasadami planowania pracy terapeutycznej z dziećmi ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; zapoznanie z wiedzą na temat organizacji pomocy pedagogicznej udzielanej dziecku ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi.</p>

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna podstawy pedagogiki korekcyjnej: pojęcie, cele, zadania, zasady, przedmiot i podmiot oddziaływań pedagogiki korekcyjnej, zasady korekcji i kompensacji jako oddziaływań terapeutycznych wobec dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się czytania, pisania oraz liczenia, zwykłe i specyficzne trudności w uczeniu się, obraz kliniczny i	K_W39

	psychologiczny ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; miejsce ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się w polskim systemie edukacji oraz w systemach wybranych państw; postawy nauczycieli wobec ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się	
W_02	Student zna zakresy pedagogiki specjalnej i terapii pedagogicznej	K_W04
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi analizować podstawy pedagogiki korekcyjnej; analizować i definiować pojęcie, cele, zadania, zasady, przedmiot i podmiot oddziaływań pedagogiki korekcyjnej; interpretować korekcję i kompensację jako oddziaływania terapeutyczne wobec dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; różnicować zwykłe i specyficzne trudności w uczeniu się; prezentować obraz kliniczny i psychologiczny ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; charakteryzować miejsce ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się w polskim systemie edukacji oraz w systemach wybranych państw; określać postawy nauczycieli wobec ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się	K_U36
U_02	Student potrafi analizować pedagogiczne postępowanie diagnostyczne wobec dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; analizować i tworzyć dokumentację diagnostyczną dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się i ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się	K_U40
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy	K_K12

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Pojęcie trudności w uczeniu się i jego zakres, rodzaje, przyczyny i objawy trudności w uczeniu się	2	1
W2	Wybrane aspekty funkcjonowania psychospołecznego ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; kompetencje społeczne, poczucie kontroli, poczucie koherencji, samoocena, jakość życia.	2	2
W3	Style radzenia sobie ze stresem uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	3	2
W4	Postawy nauczycieli wobec uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się. Postawy nauczycieli a funkcjonowanie ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu	2	1
W5	Poczucie wsparcia społecznego w percepcji ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	2	1
W6	Znaczenie funkcjonowania edukacyjnego dla funkcjonowania społecznego.	2	1
W7	Funkcjonowanie psychospołeczne ucznia z dysleksją – stereotypy i fakty.	2	1
	Razem liczba godzin wykładów	15	9

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Trudności w uczeniu się – analiza przypadków	2	2
C2	Funkcjonowanie psychospołeczne uczniów	2	1
C3	Diagnoza pedagogiczna	2	1
C4	Dyskalkulia i trudności matematyczne	2	1
C5	Funkcjonowanie uczniów w dysleksją	2	1
C6	Współpraca rodziców, szkoły i specjalistów	2	1
C7	Projekt indywidualnego programu wsparcia ucznia	2	1
C8	Podsumowanie ćwiczeń	1	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	M4 wykład z wykorzystaniem materiałów multimedialnych	Komputer, projektor
Ćwiczenia	M5 - prezentacja prac/referatów multimedialnych	Materiały źródłowe, komputer, projektor

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykład	F2 - obserwacja	P1 - egzamin
Ćwiczenia	F3 – prezentacja, referat, F4 - wypowiedź	P3 - ocena podsumowująca powstała na podstawie ocen formujących, uzyskanych w semestrze

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia		
	F2	P1	F3	F4	P3
W_01	X	X	X	X	X
W_02	X	X	X	X	X
U_01		X	X	X	X
K_01		X	X	X	X

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się.
Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w

sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się.
Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się.

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Przygotowanie do ćwiczeń	15	25
Czytanie literatury	10	12
Przygotowanie referatu	10	10
Przygotowanie do egzaminu	10	10
suma godzin:	75	75
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	3	3

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

Krasowicz - Kupis G.: Nowa psychologia dysleksji. Warszawa 2019

Krasowicz - Kupis G.: Psychologia dysleksji. Warszawa 2021

Oszwa U.: Zaburzenia rozwoju umiejętności arytmetycznych. Problem diagnozy i terapii. Kraków 2008

Literatura zalecana / fakultatywna:

Krasowicz - Kupis G. (red.): Diagnoza dysleksji. Najważniejsze problemy. Gdańsk 2009

Pietras, I. (red.): Trudności w czytaniu i pisaniu. Warszawa 2012

Bogdanowicz K.: Dysleksja a nauczanie języków obcych. Gdańsk 2011


Bogdanowicz M.: Ryzyko dysleksji, dysortografii i dysgrafii. Gdańsk 2011.

Bogdanowicz M., Jaworowska A., Krasowicz - Kupis G., Matczak A., Pelc - Pękala O., Pietras I., Stańczak J.,

Szczerbiński M.: Diagnoza dysleksji u uczniów klasy III szkoły podstawowej. Warszawa 2008.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Joanna Ziemkowska
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	jziemkowska@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	Jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		C.3.4

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy
Punkty ECTS	1
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	Podstawy terapii pedagogicznej
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	II
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Mgr Marta Urban-Sigłowy

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Ćwiczenia	30/18	II/3	2

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

brak

4. Cele kształcenia

<p>C1 Wyposażenie w interdyscyplinarną wiedzę umożliwiającą rozumienie specyfiki terapii pedagogicznej oraz jej powiązań z innymi dziedzinami nauki (logopedią), jak i pozwalającą na prowadzenie działań profilaktycznych, diagnozowanie i terapię trudności w uczeniu się.</p> <p>C2 Kształtowanie specjalistycznych umiejętności i kompetencji niezbędnych do obserwowania, analizowania i diagnozowania problemów w uczeniu się w kontekście bio-psycho-społecznym oraz projektowania, realizowania działań profilaktycznych, terapeutycznych i ich ewaluacji, przy wykorzystaniu metod pedagogicznych i logopedycznych.</p> <p>C3 Kształtowanie samodzielności w zdobywaniu wiedzy, rozwijanie świadomości potrzeby ciągłego doskonalenia zawodowego oraz umiejętności krytycznej oceny własnej wiedzy i kompetencji.</p>
--

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy oraz zasady efektywnego posługiwania się narządem mowy	K_W13

W_02	Student zna i rozumie zagadnienia związane z emisją głosu - budowę, działanie i ochronę narządu mowy i zasady emisji głosu; profilaktykę zaburzeń głosu;	K_W49
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu	K_U13
U_02	Absolwent potrafi skutecznie i świadomie komunikować się	K_U20
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy	K_K14

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Anatomia i fizjologia narządów mowy, głosu i słuchu.	4	3
C2	Ocena budowy i motoryki narządów mowy. Wpływ czynności prymarnych na prawidłowe funkcjonowanie aparatu mowy.	4	2
C3	Układ stomatognatyczny a artykulacja.	4	2
C4	Wybrane patologie aparatu mowy.	4	3
C5	Dysglosje- rodzaje, uwarunkowania, terapia.	4	2
C6	Zaburzenia mowy u dzieci z wadami genetycznymi.	4	2
C7	Emisja i higiena głosu.	4	2
C8	Profilaktyka zaburzeń w obrębie aparatu mowy- propozycje oddziaływań terapeutycznych.	2	2
Razem liczba godzin ćwiczeń		30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	M3- pokaz prezentacji multimedialnej M5-prezentacja wybranych zagadnień,	Projektor

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Ćwiczenia	F1 – kolokwium cząstkowe F2 –obserwacja podczas zajęć/ aktywność, F5 –ćwiczenia sprawdzające umiejętności	P3 – ocena podsumowująca powstała na podstawie ocen formujących, uzyskanych w semestrze

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Ćwiczenia			
	F1	F2	F5	P3
W_01	X			X
W_02	X	X	X	X
U_01		X	X	
U_02		X	X	
K_01		X	X	

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>Zaliczenie ćwiczeń na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obecności na zajęciach - aktywnego uczestnictwa w zajęciach oraz realizacji zadań praktycznych - oddania w terminie zadań praktycznych, - zaliczenia kolokwium z następującymi wynikami: <p>Student otrzymuje ocenę niedostateczną (2.0) gdy nie wykazuje dostatecznego stopnia osiągnięcia efektów uczenia się i uzyskuje mniej niż 50% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.</p> <p>Student otrzymuje ocenę (3.0), gdy wykazuje większy niż niedostateczny, ale mniejszy niż dobry stopień osiągnięcia efektów uczenia się i uzyskuje od 50% do 59% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.</p> <p>Student otrzymuje ocenę dostateczną plus (3,5), gdy wykazuje większy niż dostateczny, ale mniejszy niż dobry stopień osiągnięcia efektów uczenia się i uzyskuje od 60% do 69% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.</p> <p>Student otrzymuje ocenę dobrą (4.0), gdy wykazuje większy niż dostateczny plus, ale mniejszy niż dobry plus stopień osiągnięcia efektów uczenia się i uzyskuje od 70% do 79% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.</p> <p>Student otrzymuje ocenę dobrą plus (4,5), gdy wykazuje większy niż dobry, ale mniejszy niż bardzo dobry stopień osiągnięcia efektów uczenia się i uzyskuje od 80% do 89% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.</p> <p>Student otrzymuje ocenę bardzo dobrą (5.0), gdy wykazuje większy niż dobry plus stopień osiągnięcia efektów uczenia się, i uzyskuje od 90 do 100% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych</p>
--

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli	30	18


akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia		
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Przygotowanie ćwiczeń praktycznych	10	16
Przygotowanie do kolokwium	10	16
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Logopedia przedszkolna i wczesnoszkolna. Diagnozowanie i terapia zaburzeń mowy, (red:) A.Domagała, U.Mirecka, Gdańsk 2021, tom II. 2. Pluta-Wojciechowska D., Zaburzenia czynności prymarnych i artykulacji, Bytom 2022. 3. Biomedyczne podstawy logopedii, (w:)S.Milewski, J.Kuczkowski, K.Kaczorowska-Bray, Gdańsk 2018. 4. Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego, (red:) S.Grabias, J.Panasiuk, T.Woźniak, Lublin 2015. 5. Logopedia. Pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki, (red:) T.Gałkowski, G.Jastrzębowska, Tom 1-2, Opole 2017. 6. Wczesna interwencja logopedyczna, (red:) K.Kaczorowska-Bray, S.Milewski, Gdańsk 2016.
<p>Literatura zalecana / fakultatywna:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Regner A., Poradnik terapii ustno-twarzowej, Bytom 2015. 2. Interdyscyplinarne uwarunkowania rozwoju małego dziecka, (red.) R.Piotrowicz, Warszawa 2014. 3. Logopedia. Teoria zaburzeń mowy, (red:) S.Grabias, M.Kurkowski, Lublin 2014. 4. Minczakiewicz E.M., Mowa-rozwoj-zaburzenia-terapia, Kraków 1997. 5. Kittel A., Terapia miofunkcjonalna, Wydawnictwo MAJUS, 2014.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Marta Urban-Sigłowy
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	murban-siglowy @ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	Jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		C.3.5

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Wczesna interwencja terapeutyczna
Punkty ECTS	3
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	Podstawy terapii pedagogicznej
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	II
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Mgr Marta Urban-Sigłowy

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Wykłady	15/9	II/4	3
Ćwiczenia	15/9	II/4	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

brak

4. Cele kształcenia

<p>C1 Przekazanie wiedzy o uwarunkowaniach bio-psycho-społecznego rozwoju dziecko oraz metodach wczesnego wspomaganie rozwoju. Przekazanie wiedzy z zakresu potrzeb rozwojowych dziecka w pierwszych latach życia realizowanych w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych .</p> <p>C2 Kształtowanie specjalistycznych umiejętności i kompetencji w zakresie dokonania oceny rozwoju dziecka, dokonywania diagnozy jego możliwości i potrzeb oraz projektowania działań wspierających rozwój, przy wykorzystaniu różnych kanałów, metod, technik, procedur i dobrych praktyk realizowanych w różnych sferach działalności pedagogicznej.</p> <p>C3 Kształtowanie samodzielności w zdobywaniu wiedzy, rozwijanie świadomości potrzeby ciągłego doskonalenia zawodowego oraz umiejętności krytycznej oceny własnej wiedzy i kompetencji.</p>

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny, rozwój procesów	K_W18

	poznawczych (myślenie, mowa, spostrzeganie, uwaga i pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny i moralny, rozwój w kontekście wychowania, zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych, teorie integralnego rozwoju dziecka	
W_02	Student zna i rozumie pedagogiczne postępowanie diagnostyczne wobec dziecka w normie i z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się; zna zasady prowadzenia dokumentacji diagnostycznej dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się	K_W43
W_03	Student zna i rozumie metodyczne aspekty współpracy z rodzicami, opiekunami, nauczycielami i specjalistami; wybrane narzędzia diagnostyczne do diagnozy pedagogicznej przeprowadzanej w przedszkolu, lub poradni psychologiczno-pedagogicznej; metody terapeutyczne stosowane w pracy z dzieckiem z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się; zasady udzielania wsparcia uczniowi, rodzicom, opiekunom i nauczycielom pracującym z dzieckiem z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się	K_W44
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi twórczo korzystać z teorii dotyczących rozwoju człowieka oraz krytycznie je oceniać	K_U17
U_02	Student potrafi analizować pedagogiczne postępowanie diagnostyczne wobec dziecka w normie oraz z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się; analizować i tworzyć dokumentację diagnostyczną dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się, planuje, realizuje oraz prawidłowo przewiduje skutki opracowanych samodzielnie, oryginalnych i innowacyjnych projektów, dotyczących wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka	K_U40
U_03	Student potrafi analizować metodykę zajęć korekcyjno-kompensacyjnych, metodyczne aspekty współpracy z rodzicami, opiekunami, nauczycielami i specjalistami; wykorzystywać wybrane narzędzia diagnostyczne do diagnozy pedagogicznej przeprowadzanej w przedszkolu lub poradni psychologiczno-pedagogicznej; stosować metody terapeutyczne w pracy z dzieckiem z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się; projektować proces wsparcia dziecka, rodziców lub opiekunów pracujących z dzieckiem z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się	K_U41
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami dziecka, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej	K_K02

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
W1	Wczesna interwencja i wczesne wspomaganie rozwoju dziecka w systemie edukacji.	2	1
W2	Rozwój dziecka w wieku niemowlęcym, poniemowlęcym i przedszkolnym.	3	2
W3	Integracja sensoryczna- neurologiczne podłoże pracy zmysłów.	2	1
W4	Od odruchów pierwotnych do kontroli postawy. Wpływ przetrwałych	2	1

	odruchów pierwotnych na funkcjonowanie dziecka.		
W5	Specyficzne formy oddziaływań terapeutycznych- metody neurorozwojowe i wspomagające.	2	2
W6	Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.	2	1
W7	Wczesna interwencja i wspomaganie rozwoju dzieci z chorobami genetycznymi.	2	1
	Razem liczba godzin wykładów	15	9

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Diagnozowanie rozwoju małego dziecka. Wybrane narzędzia i metody badania małego dziecka	2	1
C2	Rozwój sprawności motorycznej i manualnej dziecka -propozycje ćwiczeń	2	1
C3	Rozwój spostrzegania wzrokowego u dziecka- propozycje ćwiczeń Rozwój percepcji słuchowej u dziecka- propozycje ćwiczeń	2	2
C4	Stymulacja rozwoju mowy u dziecka -propozycje ćwiczeń Etapy rozwoju zabawy-propozycje ćwiczeń	2	1
C5	Orientacja w schemacie ciała i kierunkach w przestrzeni - propozycje ćwiczeń. Funkcjonowanie dziecka w sferze emocjonalno-społecznej- propozycje ćwiczeń.	2	1
C6	Wybrane metody edukacyjno-terapeutyczne w pracy z dziećmi objętymi wczesnym wspomaganie.	2	1
C7	Konstruowanie planów i programów wczesnego wspomaganie rozwoju.	3	2
	Razem liczba godzin ćwiczeń	15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	M1- wykład informacyjny M3- pokaz prezentacji multimedialnej	Projektor, narzędzia diagnostyczne, pomoce terapeutyczne
Ćwiczenia	M3- pokaz prezentacji multimedialnej M5-prezentacja wybranych zagadnień, ćwiczenia z elementami prezentacji, analiza narzędzi diagnostycznych i materiałów dydaktycznych,	Projektor, narzędzia diagnostyczne, pomoce terapeutyczne

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Wykład	F1-kolokwium cząstkowe	P1 - egzamin
Ćwiczenia	F2 –obserwacja podczas zajęć/ aktywność, F4- opis prezentacji multimedialnej	P3 – ocena podsumowująca powstała na podstawie ocen formujących, uzyskanych w

F5 –ćwiczenia sprawdzające umiejętności	semestrze
---	-----------

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykłady		Ćwiczenia			
	F1	P1	F2	F4	F5	P3
W_01	X	X		X		X
W_02	X	X		X	X	X
W_03	X	X		X	X	X
U_01			X	X		
U_02			X	X		X
U_03			X	X		X
K_01			X		X	

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Zaliczenie ćwiczeń na podstawie:

- obecności na zajęciach
- aktywnego uczestnictwa w zajęciach oraz realizacji zadań praktycznych
- oddania w terminie zadań praktycznych,

Wykład:

Warunkiem zaliczenia wykładu jest zaliczenie ćwiczeń.

Kolokwium końcowe z następującymi wynikami:

Student otrzymuje ocenę niedostateczną (2.0) gdy nie wykazuje dostatecznego stopnia osiągnięcia efektów uczenia się i uzyskuje mniej niż 50% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.

Student otrzymuje ocenę (3.0), gdy wykazuje większy niż niedostateczny, ale mniejszy niż dobry stopień osiągnięcia efektów uczenia się i uzyskuje od 50% do 59% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.

Student otrzymuje ocenę dostateczną plus (3,5), gdy wykazuje większy niż dostateczny, ale mniejszy niż dobry stopień osiągnięcia efektów uczenia się i uzyskuje od 60% do 69% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.

Student otrzymuje ocenę dobrą (4.0), gdy wykazuje większy niż dostateczny plus, ale mniejszy niż dobry plus stopień osiągnięcia efektów uczenia się i uzyskuje od 70% do 79% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.

Student otrzymuje ocenę dobrą plus (4,5), gdy wykazuje większy niż dobry, ale mniejszy niż bardzo dobry stopień osiągnięcia efektów uczenia się i uzyskuje od 80% do 89% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.

Student otrzymuje ocenę bardzo dobrą (5.0), gdy wykazuje większy niż dobry plus stopień osiągnięcia efektów uczenia się, i uzyskuje od 90 do 100% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Przygotowanie praktycznych ćwiczeń	15	20
Przygotowanie prezentacji	15	17
Przygotowanie do egzaminu	15	20
suma godzin:	75	75
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	3	3

12. Literatura zajęć


<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> Cieszyńska J., Korendo M., Wczesna interwencja terapeutyczna, Kraków 2007. Psychologia rozwoju człowieka. Charakterystyka okresów życia człowieka, (red:) B.Harwas-Napierała, J.Trempała, Tom II, PWN 2008. Goddard-Blythe S., Odruchy, uczenie się i zachowanie, Warszawa 2018. Interdyscyplinarne uwarunkowania rozwoju małego dziecka, (red.) Radosław Piotrowicz, Warszawa 2014. Kielin J., Profil osiągnięć ucznia. Przewodnik dla nauczycieli i terapeutów z placówek specjalnych, Gdańsk 2002. Piotrowicz R., Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka – kompleksowe wsparcie terapeutyczne dziecka i rodziny. Diagnoza a program, Warszawa 2012. Skarbek K., Wrońska I., Diagnoza i wspomaganie rozwoju psychoruchowego dziecka w wieku przedszkolnym, Kraków 2017. Wczesna interwencja i wspomaganie rozwoju u dzieci z chorobami genetycznymi, (red.) Teresa Kaczan, Robert Śmigiel, Kraków 2012. Wczesna interwencja i wspomaganie rozwoju małego dziecka, (re.) Beata Cytowska, Barbara Winczura, Kraków 2016. Skałbiana B., Lewandowska-Kidoń T., Terapia pedagogiczna w zarysie, Warszawa 2015. Thompson J., Specjalne potrzeby edukacyjne, Warszawa 2013. Wczesne wspomaganie rozwoju dziecka w teorii i praktyce, (red.) A.Bujnowska, B.Sidor-Piekarska, Lublin 2015. Wczesne wspomaganie rozwoju dzieci z uszkodzonym wzrokiem z dodatkowymi niepełnosprawnościami. Poradnik dla nauczycieli, (red.) Grażyna Walczak, Warszawa 2005. Wójtowicz-Szeffler M., Diagnozowanie rozwoju małego dziecka, Warszawa 2018.
<p>Literatura zalecana / fakultatywna:</p> <ol style="list-style-type: none"> Piaget J., Mowa i myślenie dziecka, PWN 2021. Nęcka E., Szymura B., Wichary Sz., Psychologia poznawcza, PWN 2020. Neuropsychologia kliniczna dziecka. Wybrane zagadnienia, (red:) A. Borkowska, Ł.Domańska, Warszawa 2007. Franczyk A., Krajewska K., Program psychostymulacji dzieci w wieku przedszkolnym z deficytami i zaburzeniami rozwoju, Kraków 2015. Komender J., Jagielska G., Bryńska A., Autyzm i Zespół Aspergera, Warszawa 2014. Kompetencje diagnostyczne i terapeutyczne nauczyciela, (red.) Danuta Wosik-Kawala, Teresa

Zubrzycka-Maciąg, Ktaków 2011.

7. Masgutowa S., Regner A., Rozwój mowy dziecka w świetle integracji sensomotorycznej, Wrocław 2018.
8. Odowska-Szlachcic B., Metoda integracji sensorycznej we wspomaganie rozwoju mowy u dzieci z uszkodzeniami ośrodkowego układu nerwowego, Gdańsk 2013.
9. Psychologia rozwoju człowieka, Charakterystyka okresów życia człowieka, (red.) Barbara Harwas-Napierała, Janusz Trempała, Warszawa 2009.
10. Rogers S.J., Dawson G., Vismara L.A., Metoda wczesnego startu dla dziecka z autyzmem, Kraków 2015.
11. Tarkowski Z., Dzieci z zaburzeniami zachowania, emocji i mowy, Gdańsk 2015.
12. Pisula E., Autyzm. Przyczyny, symptomy, terapia, Gdańsk 2016.
13. Pisula E., Autyzm. Od badań mózgu do praktyki psychologicznej, Sopot 2015.
14. Bobkiewicz-Lewartowska L., Autyzm dziecięcy- zagadnienia diagnozy i terapii, Kraków 2017.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Marta Urban-Sigłowy
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	murban-siglowy @ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		C3.6

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Dziecko z grupy ryzyka dysleksji, dysortografii, dysgrafii i dyskalkulii w procesie oddziaływań terapeutycznych
Punkty ECTS	3
Rodzaj zajęć	obowiązkowy
Moduł/specjalizacja	C.3. Podstawy terapii pedagogicznej
Język, w którym prowadzone są zajęcia	Język polski
Rok studiów	III
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	mgr Marta Michałowska

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
wykład	15/9	III/5	3
Ćwiczenia	15/9	III/5	

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności oraz kompetencje społeczne, które nabył podczas realizacji przedmiotów: Etiopatogeneza specyficznych trudności w uczeniu się, Psychologiczne uwarunkowania procesów poznawczych, Ośrodkowy układ nerwowy a specyficzne trudności w uczeniu się, Podstawy nauczycielskiej diagnozy pedagogicznej w przedszkolu i szkole, Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej.

4. Cele kształcenia

CW1 - Przekazanie wiedzy o specyfice funkcjonowania dziecka z grupy ryzyka dysleksji, dysortografii, dysgrafii i dyskalkulii, w tym uwarunkowaniach poznawczych, językowych, motorycznych i środowiskowych oraz powiązaniach terapii pedagogicznej z neuropsychologią, psychologią rozwojową i dydaktyką.

CU1 - Kształtowanie specjalistycznych umiejętności i kompetencji w zakresie diagnozy objawów ryzyka dysleksji, dysortografii, dysgrafii i dyskalkulii w celu projektowania, realizacji i ewaluowania działań profilaktycznych i terapeutycznych w zakresie funkcji kluczowych dla nauki czytania, pisanie i matematyki.

CK1 - Kształtowanie samodzielności w zdobywaniu aktualnej wiedzy dotyczącej wczesnego rozpoznawania i terapii ryzyka specyficznych trudności w uczeniu

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
---------------------------	-------------------------	------------------------------------

WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie podstawy pedagogiki korekcyjnej: zna pojęcie, cele, zadania, zasady, przedmiot i podmiot oddziaływań pedagogiki korekcyjnej, zasady korekcji i kompensacji jako oddziaływań terapeutycznych wobec dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się czytania, pisania oraz liczenia, zwykłe i specyficzne trudności w uczeniu się, obraz kliniczny i psychologiczny ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; miejsce ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się w polskim systemie edukacji oraz w systemach wybranych państw; postawy nauczycieli wobec ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się	K_W39
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów	K_U04
U_02	Student potrafi analizować podstawy pedagogiki korekcyjnej; analizować i definiować pojęcie, cele, zadania, zasady, przedmiot i podmiot oddziaływań pedagogiki korekcyjnej; interpretować korekcję i kompensację jako oddziaływania terapeutyczne wobec dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniów ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; różnicować zwykłe i specyficzne trudności w uczeniu się; prezentować obraz kliniczny i psychologiczny ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; charakteryzować miejsce ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się w polskim systemie edukacji oraz w systemach wybranych państw; określać postawy nauczycieli wobec ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się	K_U36
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej;	K_K07

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści wykładów	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Definicja „ryzyka” i różnica między ryzykiem a dysleksją właściwą	2	1
C2	Struktura, interpretacja wyników Skali Ryzyka Dysleksji (SRD).	2	2
C3	Rodzaje błędów w czytaniu według Górniewicz – rozpoznawanie i klasyfikacja	2	1
C4	Metody usprawniania funkcji czytania	1	1
C5	Dziecko z ryzyka dyskalkulii – diagnoza i podstawy pracy	2	2
C6	Dziecko z ryzyka dysortografii – diagnoza i podstawy pracy	2	1
C7	Dziecko z ryzyka dysgrafii – diagnoza i podstawy pracy	2	1
	Razem liczba godzin wykładów	15	9

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	1.. Rozpoznawanie objawów ryzyka – analiza przypadków <ul style="list-style-type: none"> – Przegląd lokalizacji objawów ryzyka w różnych grupach wiekowych. – Praca na opisach przypadków dzieci z ryzyka dysleksji i dysgrafii. – Tworzenie krótkiej diagnozy wstępnej na podstawie dostępnych danych. 	2	1
C2	2. Praktyczne stosowanie Skali Ryzyka Dysleksji (SRD). <ul style="list-style-type: none"> – Ćwiczenia w kodowaniu i interpretacji wyników SRD. – Wskazania terapeutyczne wynikające z diagnozy. 	2	2
C3	4. Analiza błędów w pisaniu – dyktando i próby swobodne <ul style="list-style-type: none"> • Symptomy dysortografii i dysgrafii – różnicowanie. 	2	1
C4	6. Struktura zajęć korekcyjno-kompensacyjnych – prowadzenie mini-sesji <ul style="list-style-type: none"> – Model zajęć wg Czajkowskiej i Herdy. – Praca w parach – ćwiczenia percepcji słuchowej, wzrokowej i grafomotoryki. – Konstruowanie zestawów ćwiczeń w zależności od profilu trudności. 	2	1
C5	7. Praca nad czytaniem – metody usprawniania funkcji <ul style="list-style-type: none"> – Ćwiczenia analizy i syntezy słuchowej oraz wzrokowej. – Techniki płynnego czytania – metoda 3-kolumnowa, powtarzanie echo. – Wybór materiałów terapeutycznych. 	2	1
C6	8. Praca nad pisaniem – usprawnianie grafomotoryczne i ortograficzne <ul style="list-style-type: none"> – Ćwiczenia grafomotoryczne i motoryki małej. – Nauka poprawnego zapisu – schematy, tabele, utrwalanie zasad. – Tworzenie własnych kart pracy. 	2	1
C7	9. Objawy ryzyka dyskalkulii – wczesne i szkolne. Ćwiczenia orientacji przestrzennej, sekwencyjności i pojęć liczbowych. Propozycje zadań do wykorzystania w terapii.	2	1
C8	10. Współpraca terapeuty z rodzicami i szkołą <ul style="list-style-type: none"> – Formułowanie wskazówek dla nauczycieli i rodziców. – Prowadzenie rozmowy feedbackowej z rodzicem dziecka ryzyka. – Zasady dokumentowania przebiegu terapii i ewaluacji. 	1	1
Razem liczba godzin ćwiczeń		15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Wykład	M1 - wykład informacyjny, M2 – wykład problemowy	Prezentacje multimedialne, rzutnik,
Ćwiczenia	M3 - metoda eksponująca (prezentacja materiałów audiowizualnych) M5 - metoda praktyczna: analiza tekstów i przykładów M2 – metoda przypadków, burza mózgów, dyskusja dydaktyczna, klasyczna metoda problemowa, prezentacje, praca w grupach.	Prezentacje multimedialne, filmy, teksty źródłowe, opisy przypadków

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
	– wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy	

	lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	
wykład	F2 – obserwacja podczas zajęć / aktywność	P1 Egzamin
Ćwiczenia	F1 – kolokwia pisemne. F2 - obserwacja podczas zajęć / aktywność.	P3 – ocena podsumowująca powstała na podstawie ocen formujących, uzyskanych w semestrze.

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia		
	F2	P1	F1	F2	P3
W_01	X	X	X	X	X
U_01	X	X	X	X	X
U_02	X	x	X	X	X
K_01	x			X	

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>Zaliczenie zajęć na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> – obecności na zajęciach; – aktywnego uczestnictwa w zajęciach, wykazywania się znajomością dokonanej kwerendy literatury przedmiotu oraz realizacji zadań praktycznych; – uzyskanie pozytywnych ocen ze sprawdzianów pisemnych z ćwiczeń; <p>Zaliczenie: egzamin i kolokwium: Zastosowanie systemu punktowego – oceny według następującej skali (wyrażone w %): 0-49% - ocena 2,0 50-59% - ocena 3,0 60-69% - ocena 3,5 70-79% - ocena 4,0 80-89% - ocena 4,5 90-100% - ocena 5,0</p> <p>Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się dla przedmiotu Dziecko z grupy ryzyka dysleksji, dysortografii, dysgrafii i dyskalkulii w procesie oddziaływań terapeutycznych</p> <p>Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się dla przedmiotu Dziecko z grupy ryzyka dysleksji, dysortografii, dysgrafii i dyskalkulii w procesie oddziaływań terapeutycznych</p> <p>Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się dla przedmiotu Dziecko z grupy ryzyka dysleksji, dysortografii, dysgrafii i dyskalkulii w procesie oddziaływań terapeutycznych</p>
--

10. Forma zaliczenia zajęć

Egzamin

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
----------------------------------	----------------------


	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Przygotowanie do zajęć	10	10
Czytanie literatury	15	15
Przygotowanie do pracy w grupach	10	20
Przygotowanie do sprawdzianów pisemnych z ćwiczeń	10	12
suma godzin:	75	75
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	3	3

12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. B. Skałbana, T. Lewandowska-Kidoń, Terapia pedagogiczna w zarysie. Teoria. Praktyka. Refleksja, Warszawa 2015. 2. A. Klim-Klimaszewska, Praca z dzieckiem ryzyka dysleksji i dysgrafii, Warszawa 2015. 3. M. Bogdanowicz, Ryzyko dysleksji, dysgrafii i dysortografii. Skala Ryzyka Dysleksji wraz z normami dla klas I i II, Gdynia 2012. 4. E. Górniewicz, Diagnozowanie trudności w czytaniu i pisaniu, Toruń 2017. 5. I. Czajkowska, K. Herda, Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne w szkole, Warszawa 1989. 6. 9. M. Bogdanowicz, A. Adryjanek, Uczeń z dysleksją w szkole, Gdynia 2009.
<p>Literatura zalecana / fakultatywna:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. J. Mickiewicz, Ćwiczenia ułatwiające naukę czytania i pisania dla uczniów klas młodszych, Toruń 2008.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Marta Michałowska
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	mmichalowska@ajp.edu.pl
podpis	Marta Michałowska

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		C.3.7

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Wspieranie rozwoju ucznia
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	obowiązkowy
Moduł/specjalizacja	po
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	III
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Dr Ewa Koprowiak

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
ćwiczenia	30/18	III/6	2

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Znajomość podstaw terapii pedagogicznej, podstawy pedagogiki specjalnej

4. Cele kształcenia

<p>C1 przekazanie wiedzy o uwarunkowaniach bio-psycho-społecznych trudności w uczeniu się, merytoryczne przygotowanie do kompleksowego prowadzenia terapii pedagogicznej oraz działań o charakterze profilaktycznym</p> <p>C2 kształtowanie specjalistycznych umiejętności i kompetencji niezbędnych do obserwowania, analizowania i diagnozowania problemów w trakcie uczenia się w kontekście bio-psycho-społecznych oraz projektowania, realizowania działań profilaktycznych, terapeutycznych i ich ewaluacji</p> <p>C3 kształtowanie samodzielności w zdobywaniu wiedzy, rozwijanie świadomości potrzeby ciągłego doskonalenia zawodowego oraz umiejętności krytycznej oceny własnej wiedzy i kompetencji</p>
--

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, spostrzeganie, uwaga i pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny i moralny, rozwój wybranych funkcji psychicznych, normę rozwojową, rozwój i kształtowanie osobowości, rozwój w kontekście wychowania, zaburzenia w rozwoju	K_W18

	podstawowych procesów psychicznych, teorie integralnego rozwoju ucznia, dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów, zaburzenia zachowania, zagadnienia: nieśmiałości i nadpobudliwości	
W_02	Zna formy aktywności dziecka, w tym naukę i zabawę; zagadnienia rozwoju zainteresowań, poszerzania autonomii i samodzielności	K_W26
UMIĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi obserwować procesy rozwojowe uczniów	K_U18
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student okazuje empatię dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy	K_K12

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Narzędzia do diagnozy normy i dysharmonii rozwojowej w praktyce terapeutycznej.	3	2
C2	Metody wspierające funkcje poznawcze (metoda „Pomidora”, trening uważności dla dzieci, gry planszowe rozwijające pamięć roboczą)	3	2
C3	Rozwój moralny i społeczny w adolescencji – wspieranie w okresie buntu	3	2
C4	Praca z uczniem nieśmiałym – budowanie odporności psychicznej i autonomii.	3	2
C5	Praca z uczniem nadpobudliwym – praca nad kompetencjami społecznymi	3	2
C6	Rola zabawy w terapii dzieci i młodzieży – zaawansowane techniki.	3	2
C7	Konstruowanie Indywidualnych Programów Edukacyjno-Terapeutycznych (IPET) z elementami wsparcia rozwojowego	4	2
C8	Współpraca z rodzicami w procesie wspierania rozwoju – symulacja trudnych rozmów	4	2
C9	Projektowanie środowiska przyjaznego rozwojowi – od klasy po świetlicę (strefa wyciszenia, strefy aktywności, kącik autonomii)	4	2
	Razem liczba godzin ćwiczeń	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	M3. pokaz prezentacji multimedialnej M5. metoda projektów, np. projekt, projekt terapeutyczny	Rzutnik, laptop

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Ćwiczenia	F2. obserwacja/aktywność, F3. praca pisemna	P4. praca pisemna (projekt)

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia			
			F2	F3	P4	
W_01	-	-	X	X	X	
W_02	-	-	X	X	X	
U_01	-	-	X		X	
K_01	-	-	X		X	

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Praca zaliczeniowa: Opracowanie kompleksowego programu wsparcia dla wybranego przypadku (ucznia) Na ocenę 5 – 90% obecności, w projekcie wykazanie się pogłębioną wiedzą na temat wybranego przypadku, umiejętnością projektowania zajęć wspomagających z wykorzystaniem narzędzi terapeutycznych, refleksją pedagogiczno- terapeutyczną Na ocenę 4 – 80% obecności, w projekcie wykazanie się wiedzą na temat wybranego przypadku, umiejętnością projektowania zajęć wspomagających z wykorzystaniem narzędzi terapeutycznych, refleksją pedagogiczno- terapeutyczną Na ocenę 3 – 80% obecności, w projekcie wykazanie się podstawową wiedzą na temat wybranego przypadku, umiejętnością projektowania zajęć wspomagających z wykorzystaniem narzędzi terapeutycznych, podstawową refleksją pedagogiczno- terapeutyczną

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	5	10
Przygotowanie do zajęć	10	17
Przygotowanie projektu zaliczeniowego	5	5

suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:


1. I.A.Brzezińska (red.). Psychologiczne portrety człowieka, Gdańsk 2021.
2. Niezbędnik Dobrego Nauczyciela: Opieka i wychowanie. (red.) A.I.Brzezińska, www.eduentuzjasci.pl
3. Niezbędnik Dobrego Nauczyciela: Monitorowanie rozwoju. (red.) A.I.Brzezińska, www.eduentuzjasci.pl
4. M.Bogdanowicz, E.Link-Dratkowska, Dobry start według profesor Marty Bogdanowicz, Warszawa 2020.

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. Artykuły z platformy Ośrodka Rozwoju Edukacji: www.ore.edu.pl
2. Artykuły z platformy Entuzjaści edukacji: wwwEduentuzjasci.pl

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Ewa Koprowiak
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	ekoprowiak@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		C.3.8

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Strategie i techniki efektywnego uczenia się
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	Obieralne
Moduł/specjalizacja	Podstawy terapii pedagogicznej
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	4
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
ćwiczenia	15/9	4/7	2

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Wiedza z przedmiotów m.in. Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej, Trudności w uczeniu się, dziecko z ryzyka dysleksji, dysortografii, dysgrafii i dyskalkulii w procesie oddziaływań terapeutycznych

4. Cele kształcenia

C1 Wyposażenie studentów w zaawansowaną, praktyczną wiedzę i umiejętności z zakresu strategii i technik uczenia się,
C2 Umiejętność stosowania wybranych technik uczenia się w pracy terapeutycznej z dziećmi o specyficznych potrzebach edukacyjnych.
C3. Budowanie świadomości o potrzebie indywidualnego podejścia do ucznia

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna proces uczenia się: modele uczenia się – koncepcje klasyczne i współczesne ujęcia, metody i techniki uczenia się, trudności w uczeniu się, ich przyczyny i strategie ich przezwyciężania, metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem oraz między uczniami.	K_W20
W_02	Student zna podstawowe pojęcia psychologii: procesy poznawcze,	K_W17

	spozostreganie, odbiór i przetwarzanie informacji, proces mowy, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, rolę uwagi, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania, zdolności i uzdolnienia; psychologię różnic indywidualnych – różnice w zakresie inteligencji, temperamentu, osobowości i stylu poznawczego	
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student umie stosować metody terapeutyczne w pracy z dzieckiem z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się i z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się;	K_U41
U_02	identyfikować potrzeby ucznia w rozwoju uzdolnień i zainteresowań	K_U24
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy	K_K12

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Neurobiologia uczenia się a trudności edukacyjne, rola neuronów lustrzanych, amygdala a stres w uczeniu się.	1	1
C2	Myślę, jak się uczę – wprowadzenie do metapoznania: Test i analiza: "Jakim jestem uczniem?" – kwestionariusz strategii metapoznawczych, Ćwiczenie praktyczne: Planowanie sesji nauki dla siebie (cel, zasoby, czas, metoda, ewaluacja). Studium przypadku: Analiza przypadku dziecka z dysgrafią – jak pomóc mu w rozwijaniu samoświadomości i planowania procesu pisania? Tworzenie "Mapy Myśli" dla wybranego zagadnienia z terapii pedagogicznej.	2	1
C3	Sztuka notowania – od linearnej nudy do kreatywnej synergii: Porównanie metod: Notatka linearna vs. Mapy Myśli vs. Cornella vs. Sketchnoting. Ćwiczenie praktyczne: Tworzenie Mapy Myśli na temat "Trudności w uczeniu się". Ćwiczenie praktyczne: Przekształcenie fragmentu trudnego tekstu naukowego na notatkę w systemie Cornella. Praca w grupach: Kiedy i dla kogo (np. dla dziecka z dysgrafią, dysleksją) która metoda będzie najskuteczniejsza? Opracowanie wskazówek.	1	1
C4	Moc skojarzeń – mnemotechniki zaawansowane: Ćwiczenia aktywizujące: Łańcuchowa Metoda Skojarzeń, Rzymski Pokój, Zakładki Obrazkowe. Gra zespołowa: "Zapamiętaj listę 20 pojęć z diagnostyki pedagogicznej" z użyciem wybranej mnemotechniki. Praca terapeutyczna: Jak dostosować mnemotechniki dla dziecka z dyskalkulią (np. do zapamiętania kolejności działań matematycznych) lub dysleksją (do zapamiętania poprawnej pisowni wyrazów)?	2	1
C5	Głębokie przetwarzanie – jak rozumieć, a nie wtłaczać?: Metoda Feynmana w praktyce: "Wyjaśnij koledze pojęcie 'ryzyka dysleksji' tak, jakbyś miał 10 lat". Pytania otwarte i eliptyczne: Ćwiczenie w parach – formułowanie pytań do tekstu, które zmuszają do myślenia. Praktyczne zastosowanie metody "Pomysł - Wcielanie w życie - Działanie" w nauce nowej metody terapeutycznej. Case study: Opracowanie strategii głębokiego uczenia się dla ucznia z trudnościami w rozumieniu tekstu czytanego.	2	1

C6	Zarządzanie energią, a nie tylko czasem – antydepresanty prokrastynacji: Analiza własnego "chronotypu" i jego wpływu na efektywność. Technika Pomodoro w praktyce – 25-minutowa sesja nauki z fragmentem artykułu naukowego. Ćwiczenie "Matryca Eisenhowera" dla zadań studenta IV roku.	2	1
C7	Środowisko uczenia się – fizyczne i cyfrowe: Burza mózgów: Cechy idealnego miejsca do nauki. Wykorzystanie zmysłów. Ćwiczenie: "Minimalizm cyfrowy" – jak zarządzać rozpraszaczami (telefon, social media). Prezentacja i testowanie wybranych aplikacji wspomagających naukę i produktywność (np. aplikacja Anki, Notion, Forest)	1	1
C8	Projekt: Indywidualny Plan Terapeutyczny Uczenia Się: planu wsparcia dla wylosowanego przypadku (dziecko z określonymi trudnościami), Na podstawie zdobytej wiedzy, opracować strategię uczenia się dla danego dziecka, uwzględniając: Diagnozę trudności. Rekomendowane strategie poznawcze i metapoznawcze. Rekomendacje organizacyjne i motywacyjne. Propozycje współpracy z rodzicami.	2	1
C9	Prezentacja projektów i superwizja koleżeńska Prezentacja projektów IPTUS przez każdą z grup. Sesja "superwizji koleżeńskiej": Pozostałe grupy i prowadzący zadają pytania, dzielą się refleksjami, sugerują modyfikacje. Podsumowanie zajęć: "Moje 3 najważniejsze odkrycia" – runda końcowa	2	1
Razem liczba godzin ćwiczeń		15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	M5 Warsztat, case study (studium przypadku), praca w grupach, dyskusja,	Teksty, laptop, rzutnik, internet

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Ćwiczenia	F2 – obserwacja podczas zajęć / aktywność F4 - projekt Indywidualnego Planu Terapeutycznego Uczenia Się (IPTUS)	P3 - ocena podsumowująca powstała na podstawie ocen formujących, uzyskanych w semestrze P4 - praca pisemna

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Ćwiczenia			
	F2	F4	P3	P4
W01	X	X	X	X
W02	X	X	X	X
U01	X	x	X	x
U02	X	X	X	x

K01	x			
-----	---	--	--	--

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>Aktywny udział w zajęciach (min. 80%) pozytywna ocena projektu Indywidualnego Planu Terapeutycznego Uczenia Się (IPTUS)</p> <p>Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się. Przygotowany przez niego/nią IPTUS nie zawiera błędów i braków.</p> <p>Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się. Przygotowany przez niego/nią IPTUS zawiera drobne błędy i/lub braki.</p> <p>Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się. Przygotowany przez niego/nią IPTUS zawiera różne błędy i/lub braki.</p>
--

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	15	9
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Przygotowanie się do zajęć, studiowanie literatury	15	20
Przygotowanie pracy zaliczeniowej	10	11
Przygotowanie prezentacji pracy zaliczeniowej	10	10
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> J. P. Sawiński, Jak zwiększyć skuteczność szkolnej edukacji. Poradnik dla nauczycieli i edukatorów. Część 1, Difin 2015. P. Hollins, Jak uczyć dzieci, by wykorzystywały w pełni swój potencjał? Sensus 2023. B. Boral, T. Boral, Techniki zapamiętywania. Ucz się od mistrzów pamięci! Samo Sedno 2022. J. Gołębiowska-Szychowska, Ł. Szychowski, Powiem ci, jak się uczyć, Harmonia 2015. R. C. Martin, Metody efektywnej nauki. Praktyczny podręcznik, Sensus 2024.
--


6. R. Kotarski, Włam się do mózgu, Altenberg 2017.

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. programy edukacyjne: Eduterapeutica,
2. E. Lune, ADHD od Mentalnego Chaosu do Równowagi: Uwolnij Się od Nadmiarowych Myśli, Ujarmij Nadpobudliwość i Popraw Koncentrację – Praktyczny Przewodnik do Uspokojenia Umysłu i Odzyskania Spokoju, Independently published 2024.
3. J. K. Foster, Krótki kurs Pamięć, PWN 2017.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Ewa Koprowiak
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	ekoprowiak@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		C.3.8

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Rozwijanie umiejętności poznawczych
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	Obieralne
Moduł/specjalizacja	Podstawy terapii pedagogicznej
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	4
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
ćwiczenia	30/18	4/7	2

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Wiedza z przedmiotów m.in. Psychologia, Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej, Trudności w uczeniu się, dziecko z ryzyka dysleksji, dysortografii, dysgrafii i dyskalkulii w procesie oddziaływań terapeutycznych

4. Cele kształcenia

C1 wiedza z zakresu neurologicznych i psychologicznych podstaw procesów poznawczych i wykonawczych bezpośredniego wspierania i usprawniania funkcji poznawczych u dzieci z trudnościami w nauce
 C2 umiejętność stosowania celowych działań terapeutycznych rozwijających funkcje poznawcze i funkcje wykonawcze
 C3 Budowanie świadomości o potrzebie indywidualnego podejścia do ucznia

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna proces uczenia się: modele uczenia się – koncepcje klasyczne i współczesne ujęcia, metody i techniki uczenia się, trudności w uczeniu się, ich przyczyny i strategie ich przezwyciężania, metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem oraz między uczniami.	K_W20

W_02	Student zna podstawowe pojęcia psychologii: procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, proces mowy, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, rolę uwagi, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania, zdolności i uzdolnienia; psychologię różnic indywidualnych – różnice w zakresie inteligencji, temperamentu, osobowości i stylu poznawczego	K_W17
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student umie stosować metody terapeutyczne w pracy z dzieckiem z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się i z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się;	K_U41
U_02	identyfikować potrzeby ucznia w rozwoju uzdolnień i zainteresowań	K_U24
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy	K_K12

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Neurobiologia uczenia się a trudności szkolne: jak procesy poznawcze warunkują uczenie się? Praktyczne implikacje wiedzy o plastyczności mózgu dla terapii, Burza mózgów "Co musi sprawnie działać w głowie ucznia, aby przeczytał i zrozumiał zadanie?". Analiza przypadku dziecka z dysleksją w kontekście deficytów przetwarzania fonologicznego i wzrokowego	2	1
C2	Diagnoza procesów uwagi i pamięci: Jak zbadać, co "rozprasza" i co "nie pamięta"? Przegląd prób diagnostycznych (testy i zadania typu: "Cancellation Test", powtarzanie szeregów cyfr, zadania pamięci wzrokowej Benton'a)	2	1
C3	Diagnoza percepcji, spostrzegania i funkcji wzrokowo-przestrzennych: Podstawy percepcji jako fundament czytania i pisania. Identyfikacja deficytów leżących u podstaw dysleksji i dysgrafii. Analiza prób rysunkowych (np. rysunek rodziny, zegara), zadania na różnicowanie figur i tła, analiza błędów w kopiowaniu wzorów. Praca z orzeczeniami i opiniami PPP.	2	1
C4	Trening uwagi i koncentracji: Od selektywności do uwagi podzielnej – techniki dla terapeuty. Projektowanie i przeprowadzanie gier i zabaw terapeutycznych (np. "Labirynty słuchowe", "Skojarzenia z przeszkodami", zadania typu "znajdź różnice" z elementami czasowymi).	4	2
C5	Strategie usprawniania pamięci: Wspieranie pamięci operacyjnej, krótko- i długotrwałej. Mnemotechniki w pracy z dzieckiem z trudnościami. Ćwiczenia wykorzystujące strategie elaboracji, wizualizacji i organizacji materiału. Stworzenie i przetestowanie "gry memory" tematycznej (np. z ortogramami lub symbolami liter). Adaptacja mnemotechnik (np. metoda loci, haków pamięciowych) dla dzieci młodszych	4	2
C6	Rozwijanie percepcji i integracji sensorycznej w terapii pedagogicznej:	4	2

	Terapia ręki i grafomotoryki w kontekście dysgrafii. Ćwiczenia słuchowe dla dziecka z ryzykiem dysleksji. Warsztat tworzenia pomocy sensorycznych (np. ścieżki sensoryczne, listy zadań dotykowych). Ćwiczenia analizy i syntezy słuchowej. Projektowanie sekwencji zajęć usprawniających koordynację wzrokowo-ruchową		
C7	Kształtowanie myślenia i funkcji wykonawczych: Myślenie przyczynowo-skutkowe, planowanie, samoregulacja – jak uczyć „zarządzania sobą”? Scenki dramowe rozwijające rozumienie ciągów zdarzeń. Gry strategiczne (np. „Grzybobranie”, proste gry planszowe) jako narzędzie terapeutyczne. Tworzenie „mapowania zadania” – rozkładania złożonych poleceń na proste kroki	4	3
C8	Komunikacja i motywacja w terapii poznawczej: Jak rozmawiać, by budować zasoby? Wzmacnianie poczucia własnej skuteczności u dziecka z chronicznymi niepowodzeniami. Ćwiczenia z zakresu Porozumienia bez Przemocy (NVC) w kontakcie z uczniem. Symulacje sesji terapeutycznych z feedbackiem. Analiza języka terapeuty (zamiana "nie" na "spróbujmy inaczej").	4	3
C9	Projektowanie indywidualnych programów terapeutycznych: Integracja wiedzy – tworzenie spójnego programu terapeutycznego opartego na profilu poznawczym. Praca w grupach nad studium przypadku. Studenci, na podstawie opisu deficytów, projektują scenariusz zajęć, uwzględniający rozwój wybranych funkcji poznawczych	2	2
C10	Prezentacja projektów i podsumowanie: „Targi Pomysłów Terapeutycznych” – prezentacja i omówienie stworzonych programów/scenariuszy.	2	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	30	18

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	M5 - Warsztat, case study (studium przypadku), praca w grupach, dyskusja	Teksty, laptop, rzutnik, internet

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Ćwiczenia	F2 - Aktywny udział w zajęciach F4 - projekt scenariusza 45-minutowych zajęć terapeutycznych dla wybranej grupy wiekowej (klasy 1-3, 4-6), ukierunkowanego na rozwój co najmniej dwóch wskazanych funkcji poznawczych (np. uwaga i pamięć robocza; percepcja słuchowa i myślenie przyczynowo-skutkowe).	P3 - ocena podsumowująca powstała na podstawie ocen formujących, uzyskanych w semestrze P4 - praca pisemna

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol	Ćwiczenia
---------------	-----------

efektu	F2	F4	P3	P4
W01	X	X	X	X
W02	X	X	X	X
U01	X	x	x	x
U02	X	X	X	x
K01	x			

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Aktywny udział w zajęciach (25% oceny): systematyczne przygotowanie, udział w dyskusjach i pracach warsztatowych.

Praca praktyczna w małych grupach (35% oceny): jakość i kreatywność opracowywanych podczas semestru pomocy dydaktycznych i fragmentów scenariuszy.

Projekt zaliczeniowy (40% oceny): opracowanie kompletnego scenariusza 45-minutowych zajęć terapeutycznych dla wybranej grupy wiekowej (klasy 1-3, 4-6), ukierunkowanego na rozwój co najmniej dwóch wskazanych funkcji poznawczych (np. uwaga i pamięć robocza; percepcja słuchowa i myślenie przyczynowo-skutkowe).

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się. Przygotowany przez niego/nią scenariusz nie zawiera błędów i braków.

Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się. Przygotowany przez niego/nią scenariusz zawiera drobne błędy i/lub braki.

Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się. Przygotowany przez niego/nią scenariusz zawiera różne błędy i/lub braki.

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	30	18
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Przygotowanie się do zajęć, studiowanie literatury	10	10
Przygotowanie pracy zaliczeniowej	5	12


Przygotowanie prezentacji pracy zaliczeniowej	5	10
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. A. Radwańska, Terapia pedagogiczna. Scenariusze zajęć. Poradnik dla terapeuty i nauczyciela, Difin 2018 2. M. Małycka, M. Wróblewska, Wspieranie rozwoju poznawczego ucznia. Materiały i scenariusze dla nauczycieli edukacji wczesnoszkolnej, Forum 2019. 3. A. M. Colman, S. E. Hampson, Psychologia różnic indywidualnych, POZNAŃ 2000. 4. J. Cieszyńska, Neurobiologiczne podstawy rozwoju poznawczego – Język, Centrum Metody Krakowskiej 2022.
<p>Literatura zalecana / fakultatywna:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. J. Strelau, Różnice indywidualne. Historia – determinanty – zastosowania, Wydawnictwo Naukowe Scholar 2015. 2. J. Strelau, Psychologia temperamentu, PWN 2009. 3. R.B. Marshall, Porozumienie bez przemocy, Wydawnictwo Czarna Owca 2016.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Ewa Koprowiak
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	ekoprowiak@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	Jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		C.3.9

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Diagnoza i terapia mutyzmu wybiórczego
Punkty ECTS	1
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	Podstawy terapii pedagogicznej
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	IV
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Mgr Marta Urban-Sigłowy

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Ćwiczenia	15/9	IV/7	1

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

brak

4. Cele kształcenia

<p>C1 Wyposażenie w interdyscyplinarną wiedzę umożliwiającą rozumienie specyfiki terapii pedagogicznej oraz jej powiązań z innymi dziedzinami nauki, jak i pozwalającą na prowadzenie działań profilaktycznych, diagnozowanie i terapię trudności w uczeniu się. Przekazanie wiedzy z zakresu metodyki postępowania terapeutycznego pozwalającej na diagnozowanie i terapię zaburzeń kompetencji komunikacyjnych u dzieci z mutyzmem wybiórczym.</p> <p>C2 Kształtowanie specjalistycznych umiejętności i kompetencji niezbędnych do obserwowania, analizowania i diagnozowania problemów w uczeniu się w kontekście bio-psycho-społecznym oraz projektowania, realizowania i ewaluacji działalności terapeutycznej w przypadku dziecka z mutyzmem wybiórczym.</p> <p>C3 Kształcenie umiejętności pracy w interdyscyplinarnym zespole, inicjowania działań i odpowiedzialnego wypełniania zobowiązań zawodowych.</p>
--

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie rozwój społeczno-emocjonalny, normę rozwojową, rozwój i kształtowanie osobowości, rozwój w kontekście wychowania, zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych, teorie	K_W18

	integralnego rozwoju ucznia, dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów, zagadnienia: nieśmiałości. Ma pogłębioną teoretycznie wiedzę w zakresie diagnozy i terapii dziecka z mutyzmem wybiórczym.	
W_02	Student zna i rozumie zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, zagadnienia empatii, zachowań asertywnych, agresywnych i uległych, postaw, stereotypów, uprzedzeń, stresu i radzenia sobie z nim; reguły współdziałania; procesy komunikowania się; style komunikowania się uczniów i nauczyciela; zasady porozumiewania się emocjonalnego w klasie i w sytuacjach konfliktowych; bariery w komunikowaniu się, w szczególności w klasie; Absolwent zna i rozumie procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia w odniesieniu do dziecka z mutyzmem wybiórczym.	K_W19
W_03	Student zna i rozumie proces adaptacji dziecka w przedszkolu i ucznia w szkole – rolę przedszkola, szkoły i rodziny;.	K_W32
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Absolwent potrafi diagnozować złożone sytuacje terapeutyczne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów, w tym dzieci z mutyzmem wybiórczym.	K_U04 K_U02
U_02	Absolwent potrafi rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się, komunikowania się oraz w funkcjonowaniu społecznym, w tym uwarunkowane czynnikami środowiskowymi. Potrafi rozpoznawać potrzeby psychospołecznego wsparcia dziecka z mutyzmem wybiórczym.	K_U22
U_03	Absolwent potrafi radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie z trudnościami.	K_U25
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Absolwent jest gotów do porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią.	K_K04
K_02	Absolwent jest gotów do okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy.	K_K12

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Mutyzm wybiórczy jako zaburzenie o podłożu lękowym. Etiologia mutyzmu wybiórczego. Charakterystyka dziecka z mutyzmem wybiórczym na tle systemu rodzinnego.	2	1
C2	Kryteria diagnostyczne dziecka z mutyzmem wybiórczym. Schemat diagnozy dziecka z mutyzmem wybiórczym- regulacje prawne. Kwestionariusze diagnostyczne.	3	2
C3	Terapia dziecka z mutyzmem wybiórczym- podstawowe etapy i techniki wykorzystywane w terapii mutyzmu wybiórczego.	4	3
C4	Terapia dziecka z mutyzmem wybiórczym- studium indywidualnego przypadku.	2	1
C5	Prezentacja opracowanych planów terapii dzieci z mutyzmem	2	1

	wybiórczym.		
C6	Zaliczenie przedmiotu.	2	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	M2- analiza przypadku M3- pokaz prezentacji multimedialnej, prezentacja materiału audiowizualnego M5- analiza narzędzi diagnostycznych,	Projektor, narzędzia diagnostyczne, pomoce terapeutyczne

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Ćwiczenia	F1-kolokwium cząstkowe F2 –obserwacja podczas zajęć/ aktywność, F4 –rozwiązywanie problemu (studium indywidualnego przypadku)	P3 – ocena podsumowująca powstała na podstawie ocen formujących, uzyskanych w semestrze

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Ćwiczenia			
	F1	F2	F4	P3
W_01	x		x	x
W_02	x		x	x
W_03	x		x	x
U_01		x	x	x
U_02		x	x	x
U_03			x	
K_01		x	x	
K_02		x	x	

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>Zaliczenie ćwiczeń na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obecności na zajęciach - aktywnego uczestnictwa w zajęciach oraz realizacji zadań praktycznych - kolokwium końcowego z następującymi wynikami: <p>Student otrzymuje ocenę niedostateczną (2.0) gdy nie wykazuje dostatecznego stopnia osiągnięcia efektów uczenia się i uzyskuje mniej niż 50% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.</p>

<p>Student otrzymuje ocenę (3.0), gdy wykazuje większy niż niedostateczny, ale mniejszy niż dobry stopień osiągnięcia efektów uczenia się i uzyskuje od 50% do 59% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.</p> <p>Student otrzymuje ocenę dostateczną plus (3,5), gdy wykazuje większy niż dostateczny, ale mniejszy niż dobry stopień osiągnięcia efektów uczenia się i uzyskuje od 60% do 69% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.</p> <p>Student otrzymuje ocenę dobrą (4.0), gdy wykazuje większy niż dostateczny plus, ale mniejszy niż dobry plus stopień osiągnięcia efektów uczenia się i uzyskuje od 70% do 79% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.</p> <p>Student otrzymuje ocenę dobrą plus (4,5), gdy wykazuje większy niż dobry, ale mniejszy niż bardzo dobry stopień osiągnięcia efektów uczenia się i uzyskuje od 80% do 89% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych.</p> <p>Student otrzymuje ocenę bardzo dobrą (5.0), gdy wykazuje większy niż dobry plus stopień osiągnięcia efektów uczenia się, i uzyskuje od 90 do 100% sumy punktów na egzaminie/zaliczeniu/pracach kontrolnych</p>

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	15	9
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Przygotowanie do ćwiczeń praktycznych	5	8
Przygotowanie do kolokwium	5	8
suma godzin:	25	25
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	1	1


12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> Johnson M., Wintgens A., Mutyzm wybiórczy. Kompendium wiedzy, Gdańsk 2020. Mutyzm wybiórczy, (red:) M.Bystrzanowska, E.Bystrzanowska, Kraków 2019. Bystrzanowska M., Mutyzm wybiórczy. Poradnik dla rodziców, nauczycieli i specjalistów, Kraków 2019. Bystrzanowska M., Terapia logopedyczna dziecka z mutyzmem wybiórczym. Opis i analiza przypadku, (w:) Głos-język-komunikacja, (red:) A. Myszka, K. Bieńkowska, Rzeszów 2018. https://mutyzm-wybiorczy.org.pl <p>Literatura zalecana / fakultatywna:</p> <ol style="list-style-type: none"> Ołdakowska- Żyłka B., Grąbczewska-Różycka K., Mutyzm wybiórczy. Strategie pomocy dziecku i rodzinie, Warszawa 2017. Wprowadzenie do logopedii, (red:) A. Obrębowski, Poznań 2018.

3. Minczakiewicz E.M., Mowa-rozwoj-zaburzenia-terapia, Kraków 1997.
4. Logopedia. Pytania i odpowiedzi. Podręcznik akademicki, (red:) T.Gałkowski, G.Jastrzębowska, Tom 2, Opole 2017.
5. Sutton C., Forrester Ch.. Mutyzm wybiórczy. Własnymi słowami, 2019.
6. Bourne E.J., Lęki i fobie. Praktyczny podręcznik dla osób z zaburzeniami lękowymi, Kraków 2011.
7. Snel E., Uwaga i spokój żabki. Ćwiczenia relaksacyjne dla dzieci od 5 do 12 lat, 2016.
8. Pisula A., Kołakowski A., Sposób na trudne dziecko- przyjazna terapia behawioralna, Gdańsk 2016.
9. Paluch A., Drewniak-Wołosz E., Mikosza L., AFA-Skala: jak badać mowę dziecka afatycznego, Kraków 2015.
10. Skoczek A., Milczące dzieci – zaburzone interakcje w mutyzmie, (w:) „Nowa Logopedia” 4, Interakcyjne uwarunkowania rozwoju i zaburzeń mowy, (red:) M. Michalik, A. Siudak, H. Pawłowska-Jaroń, Kraków 2013, s. 149–165.
11. Urbaniuk J., Dziecko z fobią społeczną (w:) Dzieci chore, niepełnosprawne i z utrudnieniami w rozwoju, (red:) B. Winczura i A. Stawarski, Kraków 2008.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Marta Urban-Sigłowy
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	murban-siglowy @ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	Praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		C3.10

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Integracja sensoryczna w terapii pedagogicznej
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	Obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	Podstawy terapii pedagogicznej
Język, w którym prowadzone są zajęcia	Polski
Rok studiów	IV
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Marta Wawrzyniak

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Ćwiczenia	15/9	IV/7	2

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności oraz kompetencje społeczne, które nabył podczas realizacji przedmiotów: Pedagogika specjalna; Ośrodkowy układ nerwowy a specyficzne trudności w uczeniu się, Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej; Wspieranie rozwoju ucznia, Warsztat pracy terapeuty pedagogicznego;

4. Cele kształcenia

C1 Wyposażenie studenta w zakres teoretycznej wiedzy obejmujący szczegółową problematykę procesu integracji sensorycznej oraz wskazanie na możliwości wykorzystania działań polisensorycznych w pracy terapeutyczno-wychowawczej w pracy z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się

C2 Przygotowanie absolwenta do integrowania wiedzy teoretycznej z zakresu pedagogiki w celu rozwoju kompetencji psychopedagogicznych niezbędnych do stosowania zagadnień związanych z procesem integracji sensorycznej oraz wskazanie na możliwości wykorzystania działań polisensorycznych w pracy terapeutyczno-wychowawczej w pracy z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się

C3 Kształtowanie postaw i wrażliwości absolwenta do zachowania się w sposób profesjonalny w oparciu o zasady etyki zawodowej podczas procesu terapii pedagogicznej w pracy z dzieckiem.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		

K_01	Student zna i rozumie zakresy pedagogiki specjalnej i terapii pedagogicznej z uwzględnieniem problematyki procesu integracji sensorycznej w pracy z dzieckiem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się	K_W04
W_02	Student zna i rozumie proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji i wczesnej dorosłości: rozwój fizyczny, motoryczny, rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, spostrzeganie, uwaga i pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny i moralny, rozumie teorie integralnego rozwoju ucznia uwzględniając holistyczne funkcjonowanie ucznia pod względem integracji przetwarzania sensorycznego	K_W18
W_03	Student zna i rozumie medyczne podstawy pedagogiki korekcyjnej; funkcjonowanie ośrodkowego układu nerwowego w kontekście specyficznych trudności w uczeniu się;	K_W40
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów, uwzględniając także holistyczne funkcjonowanie ucznia pod względem integracji przetwarzania sensorycznego	K_U04
U_02	Student potrafi pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów	K_U09
U_03	Student potrafi analizować medyczne podstawy pedagogiki korekcyjnej oraz funkcjonowanie ośrodkowego układu nerwowego w kontekście specyficznych trudności w uczeniu się;	K_U37
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do ciągłego doskonalenia wiedzy merytorycznej oraz jest gotów do poszukiwania nowych zasobów wzbogacających treści nauczania	K_K09 K_K11

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	Niestacjonarnych
C1	Rys historyczny integracji sensorycznej, główni przedstawiciele. 1. Wprowadzenie do teorii integracji sensorycznej. 2. Znaczenie integracji sensorycznej w życiu człowieka 3. Terminologia dotycząca zaburzeń SI 4. SI a przetwarzanie sensoryczne 5. Miejsce SPD w klasyfikacjach dotyczących chorób i zaburzeń 6. Klasyfikacja pierwotna zaburzeń integracji sensorycznej wg J. Ayers 7. Klasyfikacja zaburzeń przetwarzania sensorycznego wg Miller 8. Klasyfikacja reaktywności wg Dunn 9. Rozwój teorii integracji sensorycznej w Polsce i na świecie.	2	1
C2	Neurofizjologiczne i anatomiczne podstawy teorii integracji sensorycznej. 1. Budowa ośrodków i dróg zmysłowych układzie nerwowym 2. Charakterystyka podstawowych układów zmysłowych dziecka w wieku 0-7 lat: a) Zmysł czucia – Skóra – rozwój skóry, receptorów i reaktywności	2	1

	<p style="text-align: center;">dotykowej</p> <ul style="list-style-type: none"> – Propriocepcja – czucie głębokie <p>b) Układ przedsionkowy (zmysł równowagi)</p> <ul style="list-style-type: none"> – Budowa układu przesionkowego – Wewnątrzłonowy rozwój narządu równowagi – Dalszy rozwój i dojrzewanie układu <p>c) Zmysł słuchu</p> <ul style="list-style-type: none"> – Budowa narządu słuchu – Wewnątrzłonowy rozwój zmysłu – Dalszy rozwój i dojrzewanie zmysłu <p>d) Zmysł wzroku</p> <ul style="list-style-type: none"> – Budowa i funkcjonowanie narządu wzroku – Aparat ruchowy gałek ocznych – Ruchy gałek ocznych – Wewnątrzłonowy rozwój narządu wzroku – Dalszy rozwój narządu <p>e) Zmysł powonienia</p> <ul style="list-style-type: none"> – Budowa narządu powonienia – Wewnątrzłonowy rozwój narządu powonienia – Dalszy rozwój i dojrzewanie narządu <p>f) Zmysł smaku</p> <ul style="list-style-type: none"> – Budowa narządu smaku – Wewnątrzłonowy rozwój narządu smaku – Dalszy rozwój i dojrzewanie narządu <p>g) Synestezja</p>		
C3	<p>Rozwój psychomotoryczny dziecka z uwzględnieniem dojrzewania układów narządów zmysłów oraz odruchów istotnych dla rozwoju Integracji Sensorycznej</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Sensomotoryczny rozwój dziecka 2. Geneza i koncepcje 3. Rozwój strategii ruchu 4. Odruchy <ul style="list-style-type: none"> a) Łuk odruchowy i jego składowe b) Podział odruchów 5. Prawidłowy sensomotoryczny rozwój dziecka <ul style="list-style-type: none"> a) Najwcześniejsze fazy rozwoju zmysłowo-ruchowego dziecka b) Najważniejsze umiejętności ruchowe osiągnane w 1 r. ż. I ich znaczenie dla rozwoju integracji sensorycznej – aspekt ruchowy integracji sensorycznej 	2	1
C4	<p>Wybrane objawy dysfunkcji układu integracji sensorycznej.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Przyczyny powstawania zaburzeń integracji sensorycznej. 2. Klasyfikacja zaburzeń integracji sensorycznej (nadwrażliwość, podreaktywność, poszukiwanie wrażeń sensorycznych, zaburzenia w sferze ruchowej: zaburzenia prakcji, dyspraksja, apraksja) 3. Wpływ zaburzeń procesów integracji sensorycznej na funkcjonowanie dziecka 	2	1
C5	<p>Diagnoza i terapia SI.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Metody diagnozowania zaburzeń Integracji Sensorycznej: Obserwacja Kliniczna, Południowo – Kalifornijskie Testy Integracji Sensorycznej 2. Prowadzenie wywiadu i obserwacji neurorozwojowego ze szczególnym uwzględnieniem deficytów SI 	2	1

	3. Rola terapeuty i rodziców w procesie terapii integracji sensorycznej 4. Aranżacja i wyposażenie Sali do SI 5. Przykłady ćwiczeń, zabaw i sprzętów stosowanych w terapii SI.		
C6	Objawy i następstwa zaburzeń przetwarzania sensorycznego w funkcjonowaniu psychospołecznym; funkcjonowanie w przedszkolu i w szkole 1. Funkcjonowanie dziecka w pierwszym, drugim i trzecim etapie rozwoju 2. Wpływ zaburzeń przetwarzania sensorycznego na funkcjonowanie dziecka w rodzinie 3. Trudności w nauce związane z zaburzeniami przetwarzania sensorycznego 4. Trudności w funkcjonowaniu ucznia z SPD na poszczególnych przedmiotach w szkole 5. Pomoc uczniowi z SPD w funkcjonowaniu w szkole a) Dostosowanie warunków edukacji do specjalnych potrzeb dziecka/ucznia w obszarze funkcjonowania sensorycznego. b) Aranżacja przestrzeni c) Zasady budowania środowiska przyjaznego sensorycznie 6. Profilaktyka w procesie diagnozy i terapii SI 7. Programy stymulacji zmysłów 8. Terapia i stymulacja SI w warunkach domowych, w przedszkolu, szkole.	2	1
C7	Ćwiczenia dla dzieci z zaburzeniami przetwarzania sensorycznego – warsztat 1. Ćwiczenia dla dzieci z nadreaktywnością sensoryczną 2. Ćwiczenia dla dzieci z podreaktywnością sensoryczną 3. Ćwiczenia dla dzieci poszukujących wrażeń sensorycznych 4. Konstruowanie pomocy sensorycznych do pracy z dziećmi	2	2
C8	Kolokwium	1	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	M5 – ćwiczenia z elementami prezentacji, analiza tekstu źródłowego, analiza artykułów z czasopism fachowych, M2 - burza mózgów, dyskusja dydaktyczna, klasyczna metoda problemowa, prezentacje, praca w grupach, mapa myśli	Sprzęt multimedialny: monitor multimedialny, komputer, projektor, muzyka terapeutyczna, artykuły papiernicze i plastyczne (np.: brystole, markery, kredki, itp.)

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Ćwiczenia	F2 -obserwacja podczas zajęć / aktywność F4 – dyskusja, omówienie referatu problemowego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej	P2 – kolokwium pisemne

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Ćwiczenia		
	F2	F4	P2
W_01	X	X	X
W_02	X	X	X
W_03	X	X	X
U_01	X	X	X
U_02	X	X	X
U_03	X	X	X
U_04	X	X	X
K_01	X	X	X

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>Zaliczenie zajęć na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> – obecności na zajęciach; – aktywnego uczestnictwa w zajęciach, wykazywania się znajomością dokonanej kwerendy literatury przedmiotu oraz realizacji zadań praktycznych (terminowe realizowanie przydzielonych zadań); – uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium pisemnego z ćwiczeń; <p>Zaliczenie kolokwium pisemnego: Zastosowanie systemu punktowego – oceny według następującej skali (wyrażone w %): 0-49% - ocena 2,0 50-59% - ocena 3,0 60-69% - ocena 3,5 70-79% - ocena 4,0 80-89% - ocena 4,5 90-100% - ocena 5,0</p> <p>Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się dla przedmiotu Integracja sensoryczna w terapii pedagogicznej</p> <p>Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się dla przedmiotu Integracja sensoryczna w terapii pedagogicznej</p> <p>Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się dla przedmiotu Integracja sensoryczna w terapii pedagogicznej</p>
--

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
---------------------------	---------------


	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	15	9
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	10	15
Przygotowanie referatu problemowego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej	5	6
Przygotowanie pomocy sensorycznej lub zestawu ćwiczeń dla dzieci z zaburzeniami przetwarzanie sensorycznego	10	10
Przygotowanie do kolokwium z ćwiczeń	10	10
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa: E. Emich-Widera, I. Palicka, O. Przybyła, B. Kozak, Integracja sensoryczna a przetwarzanie sensoryczne. Podręcznik, Warszawa 2025. B. Odowska-Szlachcic, Integracja sensoryczna w autyzmie, Gdańsk 2018 S. M. Foster, Integracja sensoryczna. Jak pomóc dziecku z zaburzeniami przetwarzania sensorycznego w rozwijaniu umiejętności samoregulacji i nauce uważności, Gdańsk 2024.. Ayres A. Jean, Dziecko a integracja sensoryczna, Kraków 2015. Borkowska M., Integracja sensoryczna w rozwoju dziecka. Podstawy neurofizjologiczne, Kraków 2018 Arnwine B., Rozpoczynanie terapii integracji sensorycznej, Kraków 2016. Wieczór E., Szmalec J., Brzuzy G., Sensoryka i motoryka w rozwoju dziecka i uczeniu się w aspekcie terapii Integracji sensorycznej, Warszawa 2019. Voss A., Zrozumieć sygnały sensoryczne dziecka, Kraków 2017. Maas V.F, Uczenie się przez zmysły. Wprowadzenie do teorii integracji sensorycznej, Warszawa 1998. Kuleczka-Raszewska, M., Ćwiczenia korekcyjno-terapeutyczne dla dzieci z wykorzystaniem nietypowych przyborów. Warszawa 2019. Odowska-Szlachcic, B., Terapia integracji sensorycznej. Zeszyt 1, 2. Gdańsk 2010, 2011.</p> <p>Literatura zalecana / fakultatywna: Kranowitz C S., Nie – zgrane dziecko. Zaburzenia przetwarzania sensorycznego – diagnoza i postępowanie, Gdańsk 2012. Przyrowski Z., Integracja sensoryczna. Wprowadzenie do teorii, diagnozy i terapii, Warszawa 2012 Ayres A.J., <i>Dziecko a integracja sensoryczna</i>, Gdańsk 2015. Cieszyńska J., Korendo M., Wczesna interwencja terapeutyczna, Kraków 2007.</p>
--

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Marta Wawrzyniak
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	mwawrzyniak@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	Praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		C3.10

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Polisensoryzm w edukacji
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	Obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	Podstawy terapii pedagogicznej
Język, w którym prowadzone są zajęcia	Polski
Rok studiów	IV
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Marta Wawrzyniak

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Ćwiczenia	15/9	IV/7	2

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności oraz kompetencje społeczne, które nabył podczas realizacji przedmiotów: Pedagogika specjalna; Ośrodkowy układ nerwowy a specyficzne trudności w uczeniu się, Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej; Wspieranie rozwoju ucznia, Warsztat pracy terapeuty pedagogicznego;

4. Cele kształcenia

C1 Wyposażenie studenta w zakres teoretycznej wiedzy obejmujący szczegółową problematykę polisensoryzmu oraz procesu integracji sensorycznej oraz wskazanie na możliwości wykorzystania działań polisensorycznych w pracy terapeutyczno-wychowawczej w pracy z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się

C2 Przygotowanie absolwenta do integrowania wiedzy teoretycznej z zakresu pedagogiki w celu rozwoju kompetencji psychopedagogicznych niezbędnych do stosowania zagadnień związanych z polisensoryzmem, procesem integracji sensorycznej oraz wskazanie na możliwości wykorzystania działań polisensorycznych w pracy terapeutyczno-wychowawczej w pracy z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się

C3 Kształtowanie postaw i wrażliwości absolwenta do zachowania się w sposób profesjonalny w oparciu o zasady etyki zawodowej podczas procesu terapii pedagogicznej w pracy z dzieckiem.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
---------------------------	-------------------------	------------------------------------

WIEDZA		
K_01	Student zna i rozumie zakresy pedagogiki specjalnej i terapii pedagogicznej z uwzględnieniem problematyki polisensoryzmu oraz procesu integracji sensorycznej w pracy z dzieckiem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się	K_W04
W_02	Student zna i rozumie proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji i wczesnej dorosłości: rozwój fizyczny, motoryczny, rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, spostrzeganie, uwaga i pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny i moralny, rozumie teorie integralnego rozwoju ucznia uwzględniając holistyczne funkcjonowanie ucznia pod względem integracji przetwarzania sensorycznego	K_W18
W_03	Student zna i rozumie medyczne podstawy pedagogiki korekcyjnej; funkcjonowanie ośrodkowego układu nerwowego w kontekście specyficznych trudności w uczeniu się;	K_W40
UMIĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów, uwzględniając także holistyczne funkcjonowanie ucznia pod względem integracji przetwarzania sensorycznego	K_U04
U_02	Student potrafi pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów	K_U09
U_03	Student potrafi analizować medyczne podstawy pedagogiki korekcyjnej oraz funkcjonowanie ośrodkowego układu nerwowego w kontekście specyficznych trudności w uczeniu się;	K_U37
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do ciągłego doskonalenia wiedzy merytorycznej oraz jest gotów do poszukiwania nowych zasobów wzbogacających treści nauczania	K_K09 K_K11

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Edukacja polisensoryczna a. Rola doznań zmysłowych w percepcji otaczającej rzeczywistości b. Kształcenie wielozmysłowe c. Metody identyfikacji modalności sensorycznej 10. Edukacja wobec zmysłowej natury człowieka	2	1
C2	Polisensoryzm a integracja sensoryczna a) Integracja sensoryczna b) Wprowadzenie do teorii integracji sensorycznej c) Znaczenie integracji sensorycznej w życiu człowieka d) Terminologia dotycząca zaburzeń SI e) SI a przetwarzanie sensoryczne f) Rozwój teorii integracji sensorycznej w Polsce i na świecie	2	1
C3	1. Neurofizjologiczne i anatomiczne podstawy teorii integracji sensorycznej:	2	2

	<ul style="list-style-type: none"> a) Mózg <ul style="list-style-type: none"> - Neuroplastyczność a stymulacja polisensoryczna - Ośrodki w mózgu b) Inteligencja c) Budowa ośrodków i dróg zmysłowych układzie nerwowym 2. Charakterystyka podstawowych układów zmysłowych dziecka w wieku 0-7 lat: <ul style="list-style-type: none"> a) Zmysł czucia <ul style="list-style-type: none"> - Skóra – rozwój skóry, receptorów i reaktywności dotykowej - Propriocepcja – czucie głębokie b) Układ przedsionkowy (zmysł równowagi) <ul style="list-style-type: none"> - Budowa układu przesionkowego - Wewnętrzny rozwój narządu równowagi - Dalszy rozwój i dojrzewanie układu c) Zmysł słuchu <ul style="list-style-type: none"> - Budowa narządu słuchu - Wewnętrzny rozwój zmysłu - Dalszy rozwój i dojrzewanie zmysłu d) Zmysł wzroku <ul style="list-style-type: none"> - Budowa i funkcjonowanie narządu wzroku - Aparat ruchowy gałek ocznych - Ruchy gałek ocznych - Wewnętrzny rozwój narządu wzroku - Dalszy rozwój narządu e) Zmysł powonienia <ul style="list-style-type: none"> - Budowa narządu powonienia - Wewnętrzny rozwój narządu powonienia f) Zmysł smaku <ul style="list-style-type: none"> - Budowa narządu smaku - Wewnętrzny rozwój narządu smaku g) Synestezja 3. Ocena wrażliwości sensorycznej 4. Zaburzenia przetwarzania sensorycznego i ich wpływ na procesy edukacyjne 5. Budowanie doświadczeń multisensorycznych - uważność zmysłowa 		
C4	<ul style="list-style-type: none"> Pamięć sensoryczna (zmysłowa) <ul style="list-style-type: none"> a) Konstrukcja pamięci sensorycznej b) Pamięć ikoniczna c) Pamięć echoiczna d) Pamięć dotykowa e) Pamięć węchowa f) Pamięć smakowa a) Elementy składowe pamięci (etapy zapamiętywania) b) Rodzaje i fazy pamięci c) Uczenie się: <ul style="list-style-type: none"> - Style uczenia się - Zasady zapamiętywania - Habitacja i sensytyzacja g) Mnemotechniki a pamięć sensoryczna 	2	1
C5	<ul style="list-style-type: none"> Nauczanie wielozmysłowe jako strategia wspierająca sensoryczne preferencje percepcyjne uczniów 	2	1

	<ul style="list-style-type: none"> a) Rozwijanie kreatywności i samodzielności uczniów. b) Podejście wielozmysłowe jako element nowoczesnego nauczania. c) Nauczanie angażujące i relacyjne d) Uczenie się uczniów – cykl Koba i stożek Dale’a e) Porównanie kształcenia metodami podającymi i problemowymi, f) Definicja metody aktywizującej. g) Dyskusja – rodzaje i zasady prowadzenia, h) Przegląd metod aktywizujących: burza mózgów, metoda przypadków, inscenizacja, mapa pojęciowa, metaplan, drzewko decyzyjne, analiza SOFT/SWOT, symulacja, metoda ról, szkielet ryby, akwarium, TNG, zagadka kryminalna, kula śnieżna, dyskusja panelowa, i) Angażowanie zmysłów a arteterapia- stymulacja polisensoryczna podczas terapii ekspresyjnych 		
C6	<p>Polisensoryzm w terapii pedagogicznej:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Zastosowanie stymulacji wielozmysłowej w pracy z trudnościami w czytaniu i pisaniu b) Wspomaganie pamięci i koncentracji poprzez bodźce sensoryczne c) Terapia polisensoryczna w pracy z dziećmi z niepełnosprawnościami d) Metoda pracy „Poranny krąg” e) Sala Doświadczania świata (Snoezelen) 	2	1
C7	<p>Metody aktywizacji pamięci sensoryczne:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) Aktywność fizyczna a wydajność umysłu b) Ćwiczenia pobudzające mózgu c) Ćwiczenia stymulujące pamięć sensoryczną d) Ćwiczenia wykorzystujące zmysły e) Konstruowanie pomocy sensorycznych do pracy z dziećmi 	2	1
C8	Kolokwium	1	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	<p>M5 – ćwiczenia z elementami prezentacji, analiza tekstu źródłowego, analiza artykułów z czasopism fachowych,</p> <p>M2 - burza mózgów, dyskusja dydaktyczna, klasyczna metoda problemowa, prezentacje, praca w grupach, mapa myśli</p>	<p>Sprzęt multimedialny: monitor multimedialny, komputer, projektor,</p> <p>muzyka terapeutyczna, artykuły papiernicze i plastyczne (np.: brystole, markery, kredki, itp.)</p>

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Ćwiczenia	<p>F2 -obserwacja podczas zajęć / aktywność</p> <p>F4 – dyskusja, omówienie referatu</p>	P2 – kolokwium pisemne

	problemowego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej	
--	--	--

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Ćwiczenia		
	F2	F4	P2
W_01	X	X	X
W_02	X	X	X
W_03	X	X	X
U_01	X	X	X
U_02	X	X	X
U_03	X	X	X
K_01	X	X	X

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>Zaliczenie zajęć na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> – obecności na zajęciach; – aktywnego uczestnictwa w zajęciach, wykazywania się znajomością dokonanej kwerendy literatury przedmiotu oraz realizacji zadań praktycznych (terminowe realizowanie przydzielonych zadań); – uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium pisemnego z ćwiczeń; <p>Zaliczenie kolokwium pisemnego: Zastosowanie systemu punktowego – oceny według następującej skali (wyrażone w %): 0-49% - ocena 2,0 50-59% - ocena 3,0 60-69% - ocena 3,5 70-79% - ocena 4,0 80-89% - ocena 4,5 90-100% - ocena 5,0</p> <p>Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się dla przedmiotu Polisensoryzm w edukacji</p> <p>Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się dla przedmiotu Polisensoryzm w edukacji</p> <p>Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się dla przedmiotu Polisensoryzm w edukacji</p>
--

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	15	9
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	10	15
Przygotowanie referatu problemowego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej	5	6
Przygotowanie pomocy sensorycznej	10	10
Przygotowanie do kolokwium z ćwiczeń	10	10
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

W. Sikorski, Neuroedukacja jak wykorzystać potencjał mózgu w procesie uczenia się

M. Modrak, Pamięć sensoryczna czyli myśleć ciałem. Doskonalenie zasobów pamięci zmysłowej, Warszawa 2016.

M. Zińczuk, Nauczanie wielozmysłowe jako strategia wspierająca sensoryczne preferencje percepcyjne uczniów, (W:) Roczniki Pedagogiczne 2018/10(46).

Dryden, G., Vos, J., Rewolucja w uczeniu się (przekł. B. Józwiak). Poznań 2003.

Futyma, S., Edukacja wobec zmysłowej natury człowieka. Od unilateralności do komplementarności. Poznań 2012.

Kotarba-Kańczugowska, M., Nauczanie wielozmysłowe podstawą indywidualizacji procesu kształcenia. W: M. Pomianowska, K. Szczepkowska-Szcześniak (red.), Indywidualne potrzeby edukacyjne i rozwojowe dzieci w klasach I-III (część B, s. 1-15). Warszawa 2010.

Mass, V.F., Uczenie się przez zmysły (przeł. D. Szatkowska). Gdańsk 2016.

E. Emich-Widera, I. Palicka, O. Przybyła, B. Kozak, Integracja sensoryczna a przetwarzanie sensoryczne. Podręcznik, Warszawa 2025.

Borkowska M., Integracja sensoryczna w rozwoju dziecka. Podstawy neurofizjologiczne, Kraków 2018

Voss A., Zrozumieć sygnały sensoryczne dziecka, Kraków 2017.

Maas V.F, Uczenie się przez zmysły. Wprowadzenie do teorii integracji sensorycznej, Warszawa 1998.

Kuleczka-Raszewska, M., Ćwiczenia korekcyjno-terapeutyczne dla dzieci z wykorzystaniem nietypowych przyborów. Warszawa 2019.

Odowska-Szlachcic, B., Terapia integracji sensorycznej. Zeszyt 1, 2. Gdańsk 2010, 2011.

Literatura zalecana / fakultatywna:

Kranowitz C S., Nie – zgrane dziecko. Zaburzenia przetwarzania sensorycznego – diagnoza i postępowanie, Gdańsk 2012.

Przyrowski Z., Integracja sensoryczna. Wprowadzenie do teorii, diagnozy i terapii, Warszawa 2012

Ayres A.J., *Dziecko a integracja sensoryczna*, Gdańsk 2015.

Cieszyńska J., Korendo M., Wczesna interwencja terapeutyczna, Kraków 2007.

S. M. Foster, Integracja sensoryczna. Jak pomóc dziecku z zaburzeniami przetwarzania sensorycznego w rozwijaniu umiejętności samoregulacji i nauce uważności, Gdańsk 2024.


Ayres A. Jean, Dziecko a integracja sensoryczna, Kraków 2015.

Arnwine B., Rozpoczynanie terapii integracji sensorycznej, Kraków 2016.

Wieczór E., Szmalec J., Brzuzy G., Sensoryka i motoryka w rozwoju dziecka i uczeniu się w aspekcie terapii Integracji sensorycznej, Warszawa 2019.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Marta Wawrzyniak
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	mwawrzyniak@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		C.3.11

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Warsztaty umiejętności wychowawczych i terapeutycznych
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	obowiązkowe
Moduł/specjalizacja	Podstawy terapii pedagogicznej
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	IV
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
ćwiczenia	15/9	IV/7	2

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

brak

4. Cele kształcenia

<p>C1 wyposażenie w wiedzę z zakresu komunikowania się i budowania relacji opartych na empatii z zastosowaniem modelu porozumienia bez przemocy</p> <p>U1 kształtowanie umiejętności komunikacji bez przemocy</p> <p>K3 kształtowanie samodzielności w zdobywaniu wiedzy, rozwijanie świadomości potrzeby ciągłego doskonalenia zawodowego oraz umiejętności krytycznej oceny własnej wiedzy i kompetencji</p>
--

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	zna teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, zagadnienia empatii, zachowań asertywnych, agresywnych i uległych, postaw, stereotypów, uprzedzeń, stresu i radzenia sobie z nim, porozumiewania się ludzi w instytucjach; reguły współdziałania; procesy komunikowania się; style komunikowania się uczniów i nauczyciela; zasady porozumiewania się emocjonalnego w klasie i w sytuacjach konfliktowych; bariery w komunikowaniu się, w szczególności w klasie; różne formy komunikowania	K_W19

	się – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną; wpływ mediów na zmiany współczesnej komunikacji oraz na proces wychowawczy	
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	potrafi skutecznie i świadomie komunikować się	K_U20
U_02	potrafi porozumieć się w sytuacji konfliktowej	K_U21
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	gotów do samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej oraz okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy	K_K10 K_K12
K_02	profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej i grupie wychowawczej	K_K13

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Model komunikacji opartej na empatii w wychowaniu i terapii. Podstawowe zagadnienia	2	1
C2	Blokady komunikacyjne. Techniki aktywnego słuchania	2	1
C3	Emocje w komunikacji wychowawczej i terapeutycznej	2	1
C4	Potrzeby uczestników komunikacji wychowawczej i terapeutycznej	2	1
C5	Wyrażanie siebie w komunikacji wychowawczej i terapeutycznej	2	1
C6	Odpowiedzialność za własne emocje u uczestników działalności wychowawczej i terapeutycznej	2	1
C7	Umiejętności wyrażania uznania, szacunku, wdzięczności	1	1
C8	Zastosowanie komunikacji opartej na empatii w wychowaniu i terapii. Posumowanie	2	2
	Razem liczba godzin ćwiczeń	15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	ćwiczenia przedmiotowe, dyskusja	komputer, projektor

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
ćwiczenia	F2 – obserwacja/aktywność F4 – prezentacja/referat multimedialny F5- ćwiczenia praktyczne	P3 - ocena podsumowująca powstała na podstawie ocen formujących, uzyskanych w semestrze

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Ćwiczenia			
	F2	F4	F5	P3
W01	X	x	X	X
U01	X	X	X	X
U02	X	X	X	X
K01	x	X	x	X
K02	X	X	X	x

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Ocena końcowa z ćwiczeń: 70% oceny z aktywności w czasie zajęć 30% oceny z prezentacji
--

10. Forma zaliczenia zajęć

zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	15	9
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Przygotowanie do zajęć	15	21
Czytanie literatury	10	10
Przygotowanie prezentacji	10	10
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2


12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:
1. 1M.B. Rosenberg, Porozumienie bez przemocy, Warszawa 2015.
2. Holler, Porozumienie bez przemocy, Warszawa 2014.
3. M. Rosenberg, Rozwiązywanie konfliktów poprzez porozumienie bez przemocy, Warszawa 2024.
4. K. Dworaczyk, Minimediacje z dziećmi. O dzieleniu się, docenianiu, przeproszaniu i świętowaniu, Poznań 2024.
Literatura zalecana / fakultatywna:
1. H. Riess, Siła empatii 7 zasad zmieniających życie i relacji, Warszawa 2019.

2. M. Całusińska, W. Malinowski, Trening umiejętności wychowawczych, Sopot 2013
3. K.W. Vopel, Dzieci bez stresu, t. 1, Kielce 2001

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Ewa Ryś
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	erys@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		C3.12

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Technologie w pracy terapeuty pedagogicznego
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	Obieralne
Moduł/specjalizacja	Podstawy terapii pedagogicznej
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	IV
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Anna Bielewicz-Dubiec

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Ćwiczenia	15 / 9	IV / 8	2

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Zaliczenie przedmiotu: Technologie informacyjno - komunikacyjne

4. Cele kształcenia

C1 Wyposażenie w wiedzę dotyczącą nowoczesnych technologii wspierających pracę terapeuty pedagogicznego. C2 Rozwinięcie umiejętności wykorzystania narzędzi cyfrowych w diagnozie, terapii i dokumentacji. C3 Kształtowanie kompetencji w zakresie etyki i bezpieczeństwa w pracy z technologią.
--

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie rodzaje technologii wspierających terapię pedagogiczną.	K_W52
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi dobrać narzędzia cyfrowe do potrzeb dziecka.	K_U49
U_02	Student potrafi tworzyć materiały terapeutyczne w formie cyfrowej.	K_U16
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do świadomego korzystania z technologii, respektując	K_K11

	prawa autorskie i zasady etyki.	
--	---------------------------------	--

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Rola technologii w edukacji i terapii.	1	1
C2	Przegląd narzędzi cyfrowych i aplikacji wspierających rozwój dziecka.	1	1
C3	Programy do diagnozy funkcji poznawczych.	2	1
C4	Platformy edukacyjne i terapeutyczne (np. LearningApps, Wordwall).	2	1
C5	Projektowanie kart pracy w edytorach graficznych i tekstowych.	2	1
C6	Aplikacje AAC (Alternative and Augmentative Communication).	2	1
C7	Narzędzia do pracy z dziećmi ze specjalnymi potrzebami.	2	1
C8	Ochrona danych osobowych (RODO w praktyce).	1	1
C9	Tworzenie własnych materiałów cyfrowych. Symulacja pracy terapeuty z wykorzystaniem technologii.	2	1
Razem liczba godzin ćwiczeń		15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	M1 - objaśnienia, wyjaśnienia, elementy wykładu M3 - pokaz materiału audiowizualnego M5 - ćwiczenia doskonalące obsługę programów	Projektor, komputer z dostępem do internetu

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Ćwiczenia	F2 – aktywność F4 – prezentacja F5 - ćwiczenia sprawdzające umiejętności, rozwiązywanie zadań przy komputerze	P4 - projekt

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Ćwiczenia			
	F2	F4	F5	P4
W_01	X	X	X	X
U_01	X	X	X	X
U_02	X	X	X	X
K_01	X	X	X	X

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>Sposób zaliczenia przedmiotu Projekt – przygotowanie zestawu materiałów terapeutycznych w formie cyfrowej.</p> <p>Kryteria oceniania projektu 5,0 (bardzo dobry) – projekt kompletny, innowacyjny, estetyczny, w pełni zgodny z wymaganiami; zawiera elementy interaktywne i dostosowanie do różnych potrzeb terapeutycznych. 4,5 (dobry plus) – projekt bardzo dobrze przygotowany, drobne niedociągnięcia estetyczne lub funkcjonalne. 4,0 (dobry) – projekt poprawny, spełnia większość wymagań, brak większych błędów. 3,5 (dostateczny plus) – projekt spełnia minimalne wymagania, ale ma istotne braki w zakresie funkcjonalności lub estetyki. 3,0 (dostateczny) – projekt niekompletny, ale zawiera podstawowe elementy. 2,0 (niedostateczny) – projekt nie spełnia wymagań, brak kluczowych elementów.</p>

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	15	9
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Opracowanie materiału edukacyjnego	10	10
Samodzielne zapoznanie się z narzędziami do pracy z dziećmi	5	10
Ćwiczenia praktyczne poza zajęciami	10	13
Zapoznanie z literaturą	10	8
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> Grażyna Cęcelek – Wykorzystanie nowoczesnych technologii informacyjnych w edukacji, diagnozie i terapii pedagogicznej (PDF online) Raport badawczy – Multimedia i programy interaktywne w pracy z dziećmi ze SPE (PDF online) Elżbieta Szala – TIK w edukacji i terapii pedagogicznej (artykuł online)
<p>Literatura zalecana / fakultatywna:</p> <ol style="list-style-type: none"> Agata Byczyńska, Klaudia Piotrowska-Madej – Technologie informacyjno-komunikacyjne w terapii dzieci i młodzieży (PDF online) Iwona Chrzanowska – Pedagogika specjalna. Od tradycji do współczesności (PDF online) Learnetic Polska – Czy technologia może być wsparciem w terapii? (artykuł online)

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Anna Bielewicz-Dubiec
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	abielewicz-dubiec@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		C3.12

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Multimedia i aplikacje wspierające terapię pedagogiczną
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	Obieralne
Moduł/specjalizacja	Podstawy terapii pedagogicznej
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	IV
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Anna Bielewicz-Dubiec

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Ćwiczenia	15 / 9	IV / 8	2

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Zaliczenie przedmiotu: Technologie informacyjno - komunikacyjne

4. Cele kształcenia

<p>C1 Przekazanie wiedzy na temat narzędzi multimedialnych i aplikacji wspierających proces terapii pedagogicznej.</p> <p>C2 Rozwijanie umiejętności tworzenia i wykorzystywania materiałów multimedialnych w pracy terapeuty.</p> <p>C3 Kształtowanie kompetencji w zakresie doboru aplikacji do indywidualnych potrzeb dziecka.</p>

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie rodzaje multimedialnych i aplikacji wspierających terapię pedagogiczną.	K_W52
UMIEJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi dobrać narzędzia cyfrowe do potrzeb dziecka.	K_U49
U_02	Student potrafi tworzyć materiały multimedialne i korzystać z aplikacji	K_U16

	terapeutycznych.	
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do świadomego wykorzystania multimediów w pracy z dzieckiem, respektując zasady etyki i bezpieczeństwa.	K_K11

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Rola multimediów w edukacji i terapii.	1	1
C2	Przegląd aplikacji edukacyjnych i terapeutycznych	1	1
C3	Projektowanie prezentacji i filmów edukacyjnych.	2	1
C4	Tworzenie interaktywnych ćwiczeń (np. LearningApps, Wordwall).	2	1
C5	Aplikacje AAC.	2	1
C6	Programy wspomagające rozwój mowy i komunikacji.	2	1
C7	Ochrona danych osobowych.	1	1
C8	Tworzenie własnych materiałów multimedialnych.	2	1
C9	Symulacja pracy terapeuty z wykorzystaniem aplikacji.	2	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	M1 - objaśnienia, wyjaśnienia, elementy wykładu M3 - pokaz materiału audiowizualnego M5 - ćwiczenia doskonalące obsługę programów	Projektor, komputer z dostępem do internetu

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Ćwiczenia	F2 – aktywność F4 – prezentacja F5 - ćwiczenia sprawdzające umiejętności, rozwiązywanie zadań przy komputerze	P4 - projekt

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Ćwiczenia			
	F2	F4	F5	P4
W_01	X	X	X	X

U_01	X	X	X	X
U_02	X	X	X	X
K_01	X	X	X	X

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Sposób zaliczenia przedmiotu

Projekt – przygotowanie zestawu materiałów terapeutycznych w formie cyfrowej.

Kryteria oceniania projektu

5,0 (bardzo dobry) – projekt kompletny, innowacyjny, estetyczny, w pełni zgodny z wymaganiami; zawiera elementy interaktywne i dostosowanie do różnych potrzeb terapeutycznych.

4,5 (dobry plus) – projekt bardzo dobrze przygotowany, drobne niedociągnięcia estetyczne lub funkcjonalne.

4,0 (dobry) – projekt poprawny, spełnia większość wymagań, brak większych błędów.

3,5 (dostateczny plus) – projekt spełnia minimalne wymagania, ale ma istotne braki w zakresie funkcjonalności lub estetyki.

3,0 (dostateczny) – projekt niekompletny, ale zawiera podstawowe elementy.

2,0 (niedostateczny) – projekt nie spełnia wymagań, brak kluczowych elementów.

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	15	9
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Opracowanie materiału edukacyjnego	10	10
Samodzielne zapoznanie się z narzędziami do pracy z dziećmi	5	10
Ćwiczenia praktyczne poza zajęciami	10	13
Zapoznanie z literaturą	10	8
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

1. Katarzyna Stachowska – Narzędzia multimedialne i tradycyjne w terapii dziecka o SPE (PDF online)
2. Monika Zińczuk – Komputer jako medium spełniające warunki terapii pedagogicznej (PDF online)
3. Raport badawczy – Multimedia i programy interaktywne w pracy z dziećmi ze SPE (PDF online)


Literatura zalecana / fakultatywna:

1. Dorota Karkut – Możliwości terapeutyczne literatury dla dzieci i młodzieży (PDF online)

2. AVC Edukacja – Programy multimedialne: Edukacja i terapia, które działają (artykuł online)
3. Otwarte Zasoby Edukacyjne – Przewodnik po darmowych materiałach i podręcznikach multimedialnych (online)

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Anna Bielewicz-Dubiec
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	abielewicz-dubiec@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		C.3.13

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Elementy terapii słuchowej
Punkty ECTS	2 ECTS
Rodzaj zajęć	obowiązkowy
Moduł/specjalizacja	C.3. Podstawy terapii pedagogicznej
Język, w którym prowadzone są zajęcia	Język polski
Rok studiów	V
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	mgr Marta Michałowska

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Ćwiczenia	15/9	V/10	2

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności oraz kompetencje społeczne, które nabył podczas realizacji przedmiotów: Biomedyczne podstawy rozwoju człowieka, Podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy, Elementy psychologii klinicznej i neuropsychologii, Rozwój mowy i myślenia dziecka, Integracja sensoryczna w terapii pedagogicznej / Polisensoryzm w edukacji.

4. Cele kształcenia

CW1 - Student posiada wiedzę na temat podstaw neurobiologicznych, psychologicznych i pedagogicznych funkcjonowania słuchowego oraz rozumie znaczenie terapii słuchowej w procesie wspierania rozwoju dziecka i niwelowania trudności w uczeniu się.

CU1 - Student potrafi obserwować, analizować i wstępnie identyfikować symptomy trudności słuchowych, w tym zaburzeń przetwarzania słuchowego, oraz dobierać podstawowe metody i techniki wspierające rozwój percepcji słuchowej.

C_K3 - Student jest gotów do współpracy w interdyscyplinarnym zespole terapeutycznym rozumiejąc znaczenie wymiany informacji dla skuteczności oddziaływań słuchowych.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie psychologiczno-pedagogiczne aspekty pedagogiki korekcyjnej i oddziaływań terapeutycznych; podstawy neuropsychologii;	K_W41

	psychologiczne uwarunkowania procesów poznawczych; logopedyczne aspekty specyficznych trudności w uczeniu się oraz medyczne podstawy pedagogiki korekcyjnej; zna pedagogiczne postępowanie diagnostyczne wobec dziecka z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz ucznia ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się;	K_W43 K_W40
W_02	Student zna i rozumie źródła i miejsce terapii pedagogicznej i pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu.	K_W03
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi analizować metodykę zajęć korekcyjno-kompensacyjnych, metodyczne aspekty współpracy z rodzicami, opiekunami, nauczycielami i specjalistami; analizować i stosować metody terapii w nauce czytania, pisania oraz edukacji matematycznej; wykorzystywać wybrane narzędzia diagnostyczne do diagnozy pedagogicznej przeprowadzanej w przedszkolu, szkole lub poradni psychologiczno-pedagogicznej; stosować metody terapeutyczne w pracy z dzieckiem z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się i z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się; projektować proces wsparcia dziecka lub ucznia, rodziców lub opiekunów i nauczycieli pracujących z dzieckiem z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się.	K_U41
U_02	Student potrafi rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się, komunikowania się oraz w funkcjonowaniu społecznym, w tym uwarunkowane czynnikami środowiskowymi.	K_U22
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka.	K_K01
K_02	Student jest gotów do budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami uczniów, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej.	K_K02

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Wprowadzenie do terapii słuchowej i rehabilitacji dzieci z wadą słuchu <ul style="list-style-type: none"> – Znaczenie wczesnej diagnozy i interwencji terapeutycznej. – Omówienie podstaw audiologii pedagogicznej. – Wprowadzenie do koncepcji wychowania dwujęzycznego dzieci niesłyszących. 	1	1
C2	Rozwój mowy i języka u dzieci z uszkodzonym słuchem <ul style="list-style-type: none"> – Etapy rozwoju mowy w warunkach niedosłuchu. – Różnice między rozwojem języka mówionego i migowego. – Analiza przypadków – obserwacja nagrań dzieci z wadą słuchu. 	2	2
C3	Diagnoza i ocena funkcji słuchowych dziecka <ul style="list-style-type: none"> – Zasady diagnozy narządu słuchu (Kochanek i in.). – Interpretacja wyników badań audiologicznych w kontekście 	2	1

	terapii pedagogicznej. – Ćwiczenia praktyczne: przygotowanie schematów obserwacji i notowania wyników.		
C4	Wychowanie słuchowe – teorie i metody – Metody stymulacji słuchu w terapii (Korzon, Löwe). – Ćwiczenia polisensoryczne wspierające percepcję słuchową. – Dyskusja nad zaletami i ograniczeniami różnych metod wychowania słuchowego.	2	1
C5	Rehabilitacja małych dzieci z wadą słuchu – Wczesna interwencja terapeutyczna – cele i zasady. – Planowanie programów indywidualnych i grupowych. – Analiza studiów przypadków i dokumentacji rehabilitacyjnej.	2	1
C6	Fonogesty i rozwój językowy Wprowadzenie do metody fonogestów (Domagała-Zyśk). Ćwiczenia praktyczne: formowanie gestów fonetycznych. Dyskusja nad zastosowaniem metody w różnych grupach wiekowych.	2	1
C7	Tworzenie indywidualnych programów terapii słuchowej – Analiza dokumentacji i potrzeb dziecka. – Projektowanie programów indywidualnych z uwzględnieniem metod stymulacji słuchowej i językowej. – Prezentacja projektów i dyskusja nad ich praktycznym zastosowaniem.	3	1
C8	Ewaluacja efektów terapii słuchowej i refleksja – Metody oceny postępów w rozwoju słuchu i mowy. – Analiza skuteczności stosowanych metod i programów. – Autorefleksja studentów nad rolą terapeuty pedagogicznego w procesie rehabilitacji. Kolokwium pisemne	1	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	M3 - metoda eksponująca (prezentacja materiałów audiowizualnych) M5 - metoda praktyczna: analiza tekstów i przykładów M2 - metoda przypadków, burza mózgów, dyskusja dydaktyczna, klasyczna metoda problemowa, prezentacje, praca w grupach.	Prezentacje multimedialne, filmy, teksty źródłowe, opisy przypadków

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Ćwiczenia	F1 – Kolokwium pisemne. F2 - obserwacja podczas zajęć / aktywność.	P3 – ocena podsumowująca powstała na podstawie ocen formujących, uzyskanych w semestrze.

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Ćwiczenia		
	F1	F2	P3
W_01	X	X	X
W_02	X	X	X
U_01	X	X	X
U_02		X	
K_01		X	
K_02		X	

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Zaliczenie zajęć na podstawie:

- obecności na zajęciach;
- aktywnego uczestnictwa w zajęciach, wykazywania się znajomością dokonanej kwerendy literatury przedmiotu oraz realizacji zadań praktycznych;
- uzyskanie pozytywnych ocen ze sprawdzianów pisemnych oraz z kolokwium pisemnego z ćwiczeń;

Zaliczenie kolokwium pisemnego:

Zastosowanie systemu punktowego – oceny według następującej skali (wyrażone w %):

0-49% - ocena 2,0

50-59% - ocena 3,0

60-69% - ocena 3,5

70-79% - ocena 4,0

80-89% - ocena 4,5

90-100% - ocena 5,0

Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się dla przedmiotu Elementy terapii słuchu

Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się dla przedmiotu Elementy terapii słuchu

Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektom uczenia się dla przedmiotu Elementy terapii słuchu

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	15	9


Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	10	15
Przygotowanie do pracy w grupach	15	16
Przygotowanie do sprawdzianów pisemnych i kolokwium z ćwiczeń	10	10
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

<p>Literatura obowiązkowa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. D. Bouvet, Mowa dziecka. Wychowanie dwujęzyczne dziecka niesłyszącego, Warszawa 1996. 2. M. Góralówna, B. Hołyńska, Rehabilitacja małych dzieci z wadą słuchu, Warszawa 1993. 3. A. Korzon, Wychowanie słuchowe dziecka z wadą słuchu, Katowice 1992. 4. A. Löwe, Każde dziecko może nauczyć się słyszeć i mówić, Poznań 1999. 5. Surdologopedia. Teoria i praktyka, red. E. Muzyka-Furtak, Gdańsk 2015.
<p>Literatura zalecana / fakultatywna:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. K. Kochanek, Ł. Sobieszkańska-Radoszewska, H. Skarżyński, Zasady i metody diagnozowania narządu słuchu u dzieci, „Audiofonologia”, t. XVII. 2. K. Krakowiak, Studia i szkice o wychowaniu dzieci z uszkodzeniami słuchu, Lublin 2006. 3. A. Löwe, Rozwijanie słuchu w zabawie. Praktyczne wskazówki do ćwiczeń słuchowych z dziećmi w wieku przedszkolnym z uszkodzonym słuchem i zaburzeniami spostrzegania, Warszawa 1993 4. B. J. C. Moore, Wprowadzenie do psychologii słyszenia, Poznań 1999. 5. E. Domagała-Zyśk, Metoda fonogestów w Stanach Zjednoczonych i w Polsce. Wspomaganie rozwoju językowego dzieci i młodzieży z uszkodzonym słuchem, Lublin 2009.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Marta Michałowska
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	mmichalowska@ajp.edu.pl
podpis	Marta Michałowska

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		C.3.14

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Komunikacja wspomagająca i alternatywna
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	ćwiczenia
Moduł/specjalizacja	Przygotowanie merytoryczne nauczyciela terapeuty pedagogicznego
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	V
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Mgr Agata Zawadzka

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
ćwiczenia	15/9	5/10	2

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

-

4. Cele kształcenia

<p>C1 wyposażenie w interdyscyplinarną wiedzę umożliwiającą rozumienie specyfiki terapii pedagogicznej oraz jej powiązań z innymi dziedzinami nauki, jak i pozwalającą na prowadzenie działań profilaktycznych, diagnozowanie i terapię trudności w uczeniu się</p> <p>C2 posługiwanie się nowoczesnymi technologiami informacyjno-komunikacyjnymi w pracy terapeuty pedagogicznego</p> <p>C3 kształcenie umiejętności pracy w interdyscyplinarnym zespole, inicjowania działań i odpowiedzialnego wypełniania zobowiązań zawodowych</p>
--

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	konceptcje rehabilitacji, edukacji, resocjalizacji i terapii uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz różnorodne uwarunkowania tych procesów	KW05
W_02	współczesne podejście do problemów uczniów ze specjalnymi potrzebami	KW09

	edukacyjnymi i wynikające z niego nowe formy edukacji, w tym integracyjną, włączającą	
W_03	organizację i metodyki kształcenia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi w systemie integracyjnym i włączającym, w szczególności modele współpracy terapeutów pedagogicznych z pedagogami specjalnymi, nauczycielami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami, oraz modele indywidualizacji zajęć, efektywne strategie nauczania i uniwersalnego projektowania zajęć	KW11
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	diagnozować złożone sytuacje rehabilitacyjne, edukacyjne, terapeutyczne i resocjalizacyjne, projektować i prowadzić zajęcia z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów	KU04
U_02	skutecznie i świadomie komunikować się	KU20
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią	KK04

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	Komunikacja alternatywna i wspomagająca-charakterystyka.	1	1
C2	Adresaci komunikacji alternatywnej -studium przypadku. (Osoby Głuche, z afazją, ze spektrum autyzmu, z chwilowymi trudnościami w komunikowaniu).	2	1
C3	Rodzaje komunikacji alternatywnej. Blissymbolics. Pictogram Communication Symbols (PCS). Mima i Pantomima. System symboli jednoznacznych (użycie przedmiotów). PIC – Symbole (Pictogram Ideogram Communication). SIG – Symbole (zdjęcia i rysunki). Język migowy (dla osób z uszkodzeniami narządu słuchu). System gestów MAKATON. Alfabet Lorma (dla osób głuchoniewidomych). Metoda rysunkowa (przekazywanie informacji za pomocą własnych rysunków). System Braille'a (dla osób niewidomych).	5	3
C4	Technologie wykorzystywane w AAC.	2	1
C5	Metody kombinowane – połączenie wybranych metod w jeden spójny system porozumiewania się.	2	1
C6	Wykorzystanie alternatywnych metod komunikacji w sytuacjach szkolnych, terapeutycznych i domowych.	2	1
C7	Zasady wprowadzania AAC i dobre praktyki.	1	1
	Razem liczba godzin ćwiczeń	15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	M2- metoda przypadków M3- pokaz prezentacji multimedialnej M4- ćwiczenia przedmiotowe	Projektor, głośniki, narzędzia do wybranych metod komunikacji (obrazki, tablice)

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Ćwiczenia	F5-ćwiczenia praktyczne	P3- ocena podsumowująca powstała na podstawie ocen formujących, uzyskanych w semestrze

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Wykład		Ćwiczenia						
			C1	C2	C3	C4	C5	C6	C7
W_01			X	X	X	X	X	X	X
W_02			X	X	X	X	X	X	X
W_03					X	X	X	X	X
U_01				X			X	X	X
U_02						X	X	X	X
K_01							X	X	X

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

Warunkiem uzyskania pozytywnej oceny końcowej jest zaliczenie wszystkich ćwiczeń. Ocena końcowa jest średnią z ocen uzyskanych z poszczególnych ćwiczeń.

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	15	9
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Przygotowanie do zajęć	10	10
Zapoznanie z literaturą	10	10
Przygotowanie do kolokwium	15	21
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:


1. Przebinda Ewa, Michalik Mirosław, Grzelak Ewa, Komunikacja wspomagająca i alternatywna (AAC) w praktyce logopedycznej i terapeutycznej, Wydawnictwo Harmonia, 2024.
2. Grycman M., Pilch A., Smyczek A., Świeczkowska K., System wsparcia osób o złożonych potrzebach w komunikowaniu się wymagających wspomagających i alternatywnych metod komunikacji (AAC), <https://wlaczeniespoleczne.pl>.
3. Grycman M. „Sprawdź jak się porozumiewam. Ocena efektywności porozumiewania się dzieci niemówiących wraz z propozycjami strategii terapeutycznych”, Stowarzyszenie Rehabilitacyjne Centrum Rozwoju Porozumiewania się, Kraków 2009.

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. Błeszyński J., „Alternatywne i wspomagające metody komunikacji”, oficyna IMPULS, Kraków 2006
2. Von Tetzchner S., Martinsen H., „Wprowadzenie do wspomagających i alternatywnych sposobów porozumiewania się”, Stowarzyszenie „Mówić bez słów”, Warszawa 2002

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Agata Zawadzka
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	azawadzka@ajp.edu.pl
podpis	

	Wydział	Humanistyczny
	Kierunek	Terapia pedagogiczna
	Poziom studiów	jednolite magisterskie
	Forma studiów	stacjonarna/niestacjonarna
	Profil studiów	praktyczny
Pozycja w planie studiów (lub kod przedmiotu)		C3.15

KARTA ZAJĘĆ

1. Informacje ogólne

Nazwa zajęć	Kompetencje terapeuty pedagogicznego
Punkty ECTS	2
Rodzaj zajęć	obowiązkowy
Moduł/specjalizacja	Podstawy terapii pedagogicznej
Język, w którym prowadzone są zajęcia	polski
Rok studiów	V
Imię i nazwisko koordynatora zajęć oraz osób prowadzących zajęcia	Marta Wawrzyniak

2. Formy dydaktyczne prowadzenia zajęć i liczba godzin w semestrze

Forma zajęć	Liczba godzin stacjonarne/niestacjonarne	Rok studiów/semestr	Punkty ECTS (zgodnie z programem studiów)
Ćwiczenia	15/9	V/10	2

3. Wymagania wstępne, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć

Student posiada wiedzę, umiejętności oraz kompetencje społeczne, które nabył podczas realizacji przedmiotów: Pedagogika specjalna; Teoretyczne podstawy terapii pedagogicznej; Warsztat pracy terapeuty pedagogicznego, Arteterapia w pracy terapeuty pedagogicznego

4. Cele kształcenia

C1 Wyposażenie studenta w zakres teoretycznej wiedzy obejmujący szczegółową problematykę kompetencji pedagogicznych niezbędnych do prawidłowego pełnienia zadań nauczyciela terapeuty w pracy z uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się realizowanej w placówkach edukacyjnych i terapeutycznych

C2 Przygotowanie studenta do integrowania wiedzy teoretycznej z zakresu pedagogiki w celu rozwoju kompetencji psychopedagogicznych niezbędnych do interpretowania złożonych problemów edukacyjnych oraz działań wychowawczo-terapeutycznych podejmowanych w z dziećmi z grupy ryzyka dysleksji oraz do pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się.

C3 Kształtowanie postaw i wrażliwości studenta do zachowania się w sposób profesjonalny w oparciu o zasady etyki zawodowej podczas procesu terapii pedagogicznej w pracy z dzieckiem.

5. Efekty uczenia się dla zajęć wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol efektu uczenia się	Opis efektu uczenia się	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student zna i rozumie źródła i miejsce terapii pedagogicznej i pedagogiki specjalnej w nauce oraz jej przedmiotowe i metodologiczne powiązania z	K_W03 K_W04

	dziedzinami nauk społecznych, humanistycznych oraz medycznych i nauk o zdrowiu, jak również rozumie zakresy pedagogiki specjalnej i terapii pedagogicznej	
W_02	Student zna i rozumie aspekty współpracy z uczniami, rodzicami, nauczycielami, specjalistami oraz rozumie jakie są sposoby udzielania im wsparcia	K_W44
W_03	Student zna i rozumie zagadnienia związane z zawodem nauczyciela: role zawodowe nauczyciela, wzór osobowy, postawę i kunszt nauczycielski, powinności nauczyciela i rozwój zawodowy, program wewnętrzny nauczyciela, przygotowanie zawodowe nauczyciela, etykę nauczycielską, zasady odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela i wychowawcy, konieczność doksztalcania i doskonalenia zawodowego jako warunków awansu zawodowego, problem stresu i wypalenia zawodowego nauczycieli – przyczyny, symptomy, strategie zaradcze, choroby związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela i profilaktykę w tym zakresie	K_W28
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Student potrafi analizować metodykę zajęć korekcyjno-kompensacyjnych, analizować i stosować metody terapii pedagogicznej; projektować proces wsparcia dziecka lub ucznia, rodziców lub opiekunów i nauczycieli pracujących z dzieckiem z grupy ryzyka specyficznych trudności w uczeniu się oraz uczniem ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się	K_U41
U_02	Student potrafi analizować własne działania pedagogiczne, dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze i rehabilitacyjne, wskazywać obszary wymagające modyfikacji, eksperymentowania i wdrażania działań innowacyjnych	K_U10
U_03	Student potrafi pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, podejmować i wyznaczać zadania, współpracować z nauczycielami, specjalistami, rodzicami i opiekunami uczniów oraz zaprojektować ścieżkę własnego rozwoju zawodowego	K_U09 K_U31
U_04	Student potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę z zakresu pedagogiki specjalnej z uwzględnieniem terapii pedagogicznej oraz powiązanych z nią dyscyplin naukowych w celu analizy problemów rehabilitacyjnych, edukacyjnych, terapeutycznych i resocjalizacyjnych	K_U01
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student jest gotów do okazywania empatii dzieciom i uczniom potrzebującym wsparcia i pomocy	K_K12
K_01	Student jest gotów do ciągłego doskonalenia swojej wiedzy merytorycznej i samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej	K_K09 K_K10

6. Treści programowe oraz liczba godzin na poszczególnych formach zajęć (zgodnie z programem studiów):

Lp.	Treści ćwiczeń	Liczba godzin na studiach	
		stacjonarnych	niestacjonarnych
C1	<p>Orientacja humanistyczna podstawą rozwijania umiejętności psychopedagogicznych terapeuty pedagogicznego</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Holistyczne podejście do człowieka w orientacji humanistycznej 2. Źródła orientacji humanistycznej 3. Partnerstwo edukacyjne w szkole 4. Kompetencje pedagogiczne nauczyciela w ujęciu: <ol style="list-style-type: none"> a) R. Kwaśnicy: Kompetencje praktyczno-moralne 	2	1

	(interpretacyjne, moralne, komunikacyjne) i techniczna(postulatywne, metodyczne, realizacyjne) b) J. Szempruch: kompetencje informatyczno-medialne, pragmatyczne, kreatywno-krytyczne, współdziałania, interpretacyjno-komunikacyjne, osobiste		
C2	Nauczyciel-terapeuta 1. Zadania terapeuty pedagogicznego wynikające z rozporządzenia; 2. Kwalifikacja nauczyciela terapeuty pedagogicznego 3. Role nauczyciela terapeuty: doradca, terapeuta, dydaktyk, diagnosta, wychowawca w ujęciu J. Jastrzęb 4. Postawy nauczyciela wg modelu C. Rogersa (autentyczność, rozumienie empatyczne, akceptacja osoby) 5. Komunikacja interpersonalna (komunikacja niewerbalna, aktywne słuchanie, informacje zwrotne)	2	1
C3 C4	1. Wzorzec terapeuty pedagogicznego: a) Osobowość nauczyciela-terapeuty – wzorzec terapeuty i jego składowe walory: psychofizyczne, intelektualne i sprawnościowe, emocjonalne, społeczne, organizacyjne, administracyjne, estetyczne, b) Takt i talent pedagogiczny nauczyciela-terapeuty w sztuce terapeutycznego procesu c) Alfabet terapeuty d) Czynniki warunkujące jakość i skuteczność działań terapeutycznych e) Warsztat osobisty nauczyciela terapeuty, kompetencje: diagnostyczne, terapeutyczne, relacyjne, komunikacyjne, kreatywne, osobowe, emocjonalno-społeczne, techniczne, metodyczne, interpsychiczne i intrapsychiczne 2. Kompetencje trenerskie i motywacyjne terapeuty: a) Wzmacnianie motywacji uczniów do uczestnictwa w procesie terapeutycznym. b) Techniki motywowania c) Dialog motywujący d) Wzmocnienia pozytywne i wsparcie 3. Praca nad sobą nauczyciela terapeuty - rozwijania kompetencji emocjonalnych, interpersonalnych. Samopoznanie, samoświadomość, samowiedza i poczucie własnej wartości pedagoga-terapeuty	4	3
C5	Terapeuta w relacjach podmiotowych a) Współpraca z rodzicami dziecka b) Współpraca z nauczycielami i ze specjalistami (pedagog szkolny, logopeda, psycholog, pedagog specjalny, doradca zawodowy i in.) c) Współpraca z pozaszkolnymi instytucjami wychowawczymi, pomocowymi i terapeutycznymi	2	1
C6	Stres i wypalenie w zawodzie pedagoga i sposoby radzenia sobie z nim. a) Symptomy wypalenia zawodowego b) Stres a wypalenia zawodowe – porównanie c) Choroby związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela oraz profilaktyka w tym zakresie d) Sposoby radzenia sobie ze stresem e) Techniki relaksacyjne	2	1

C7	Etyka i odpowiedzialność w zawodzie pedagoga-terapeuty; a) Odpowiedzialność zawodowa nauczyciela terapii pedagogicznej b) Zasada poufności i dyskrecji, ochrona danych osobowych c) Kodeks etyki terapeuty pedagogicznego w ujęciu A. Balejko, M. Zińczuk d) Zdefiniowanie studenckiego kodeksu etycznego obowiązującego w terapii pedagogicznej.	2	1
C8	Kolokwium	1	1
Razem liczba godzin ćwiczeń		15	9

7. Metody oraz środki dydaktyczne wykorzystywane w ramach poszczególnych form zajęć

Forma zajęć	Metody dydaktyczne (wybór z listy)	Środki dydaktyczne
Ćwiczenia	M5 – ćwiczenia z elementami prezentacji, analiza tekstu źródłowego, analiza artykułów z czasopism fachowych, M2 - burza mózgów, dyskusja dydaktyczna, klasyczna metoda problemowa, prezentacje, praca w grupach, mapa myśli	Sprzęt multimedialny: monitor multimedialny, komputer, projektor, muzyka terapeutyczna, artykuły papiernicze i plastyczne (np.: brystole, markery, kredki, itp.)

8. Sposoby (metody) weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta

8.1. Sposoby (metody) oceniania osiągnięcia efektów uczenia się na poszczególnych formach zajęć

Forma zajęć	Ocena formująca (F) – wskazuje studentowi na potrzebę uzupełniania wiedzy lub stosowania określonych metod i narzędzi, stymulujące do doskonalenia efektów pracy (wybór z listy)	Ocena podsumowująca (P) – podsumowuje osiągnięte efekty uczenia się (wybór z listy)
Ćwiczenia	F2 -obserwacja podczas zajęć / aktywność F4 – dyskusja, omówienie referatu problemowego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej	P2 – kolokwium pisemne

8.2. Sposoby (metody) weryfikacji osiągnięcia przedmiotowych efektów uczenia się (wstawić „x”)

Symbol efektu	Ćwiczenia		
	F2	F4	P2
W_01	x	x	x
W_02	x	x	x
W_03	x	x	x
U_01	x	x	x
U_02	x	x	x
U_03	x	x	x
U_04	x	x	x
K_01		x	x
K_02		x	x

9. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma

prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):

<p>Zaliczenie zajęć na podstawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> – obecności na zajęciach; – aktywnego uczestnictwa w zajęciach, wykazywania się znajomością dokonanej kwerendy literatury przedmiotu oraz realizacji zadań praktycznych (terminowe realizowanie przydzielonych zadań); – uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium pisemnego z ćwiczeń; <p>Zaliczenie kolokwium pisemnego: Zastosowanie systemu punktowego – oceny według następującej skali (wyrażone w %):</p> <p>0-49% - ocena 2,0 50-59% - ocena 3,0 60-69% - ocena 3,5 70-79% - ocena 4,0 80-89% - ocena 4,5 90-100% - ocena 5,0</p> <p>Ocena 5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się dla przedmiotu Kompetencje terapeuty pedagogicznego</p> <p>Ocena 4/4,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi w sposób wystarczająco zgodny z założonymi celami kształcenia i efektami uczenia się dla przedmiotu Kompetencje terapeuty pedagogicznego</p> <p>Ocena 3/3,5 – dowodzi, że student/ka wykazuje się wiedzą, umiejętnościami i kompetencjami społecznymi nie w pełni odpowiadającymi założonym celom kształcenia i efektem uczenia się dla przedmiotu Kompetencje terapeuty pedagogicznego</p>

10. Forma zaliczenia zajęć

Zaliczenie z oceną

11. Obciążenie pracą studenta (sposób wyznaczenia punktów ECTS):

Forma aktywności studenta	Liczba godzin	
	na studiach stacjonarnych	na studiach niestacjonarnych
Godziny kontaktowe studenta (w ramach zajęć):		
liczba godzin pracy studenta z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	15	9
Praca własna studenta (indywidualna praca studenta związana z zajęciami):		
Czytanie literatury	10	16
Przygotowanie referatu problemowego z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej	10	10
Przygotowanie do kolokwium z ćwiczeń	15	15
suma godzin:	50	50
liczba pkt ECTS przypisana do zajęć: (1 pkt ECTS odpowiada od 25 do 30 godzin aktywności studenta)	2	2

12. Literatura zajęć

Literatura obowiązkowa:

1. R. Kwaśnica, *Wprowadzenie do myślenia o nauczycielu*, [w:] Z. Kwieciński, B. Śliwerski, *Pedagogika. Podręcznik akademicki*, T.II, Warszawa 2004.
2. D. Wosik-Kawała, T. Zubrzycka-Maciąg, *Kompetencje diagnostyczne i terapeutyczne nauczyciela*, Kraków 2013.
3. I. Mańkowska, M. Rożyńska, *Warsztat specjalisty terapii pedagogicznej*, Gdynia 2012.
4. J. Jastrząb, D. Baczała, *Pedagogika Toruńska. Wybrane zagadnienia z pedagogiki korekcyjno-kompensacyjnej. Wzorzec terapeuty*, Toruń 2011.
5. J. Janowska, *Rozwijanie umiejętności psychopedagogicznych w procesie kształcenia nauczycieli*, Lublin 2002.
6. J. Szempruch, *Pedeutologia. Studium teoretyczno-pragmatyczne*, Kraków 2013.
7. J. Madalińska-Michalak, R. Górka, *Kompetencje emocjonalne nauczyciela*, Warszawa 2012.
8. D.B. Rosengren *Rozwijanie umiejętności w dialogu motywującym. Podręcznik praktyka z ćwiczeniami*, Kraków 2013.

Literatura zalecana / fakultatywna:

1. J. Szempruch, *Nauczyciel w warunkach zmiany społecznej i edukacyjnej*, Kraków 2012.
2. M. Król-Fijewska, *Trening asertywności*, Warszawa 1993.
3. K. Szmidt, *Trening kreatywności. Podręcznik dla pedagogów, psychologów i trenerów grupowych*, Helion 2013.
4. R. Roswitha, H. Leszczyński, *Diagnoza typów uczniów. Jak je szybko rozpoznać? Jak z nimi pracować? Jak osiągnąć najlepsze wyniki?*, Gdańsk 2014.
5. J. Pyżalski, D. Merez, *Psychospołeczne warunki pracy polskich nauczycieli. Pomiedzy wypaleniem zawodowym a zaangażowaniem*, Kraków 2010.
6. J. Święcicka, *Ja i Grupa. Trening dla uczniów*, Difin 2010.
7. D.B. Rosengren *Rozwijanie umiejętności w dialogu motywującym. Podręcznik praktyka z ćwiczeniami*, Kraków 2013.

13. Informacje dodatkowe

imię i nazwisko sporządzającego	Marta Wawrzyniak
data sporządzenia / aktualizacji	26.02.2026
dane kontaktowe (e-mail)	mwawrzyniak@ajp.edu.pl
podpis	